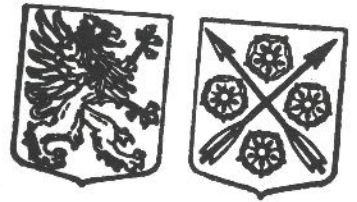
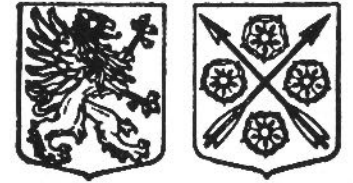


Södermanlands-Nerikes Nation



Södermanlands-Nerikes Nation



Innehåll

Glad Maj!	3
Från Höst till Vår — ett Seniorår	4
En gök om gökar II	6
Blick på 30-talet	30
"Mellan två kamratmöten"	35
Avlidna landsmän	40
Från vår till vår	41
Nationens ekonomi under 1981	44
Nationens ämbetsmän	45
Nationsföreningar	47
Examinerade	48
Register över Majhälsningarna 1958—1982	50

Seniorföreningens styrelse

Redaktör:
Fil.dr. Per Sörbom
Ö. Tulegatan 26
753 00 Sala tel. 0224-155 41

Södermanlands-Nerikes Nation:
Box 661
751 28 Uppsala 1

Seniorföreningen:
Fil.kand. Kerstin Lundh
St. Larsgatan 6 B
752 21 Uppsala (pg. 2 59 06-9)

Byråchef Harald Rydberg
Professor Tom Saldén
Tingsnotarie Anders Acebo
Fru Eleonor Rehn
Jur. kand. Åsa Reuterswärd
Jur. kand. Hans Lartén
Fru Margareta Svenson
Fil. dr. Per Sörbom
Förste länsass. Bjarne Forss
Fil. kand. Kerstin Lundh

Redaktör
Fil. dr. Per Sörbom

Sekreterare
Förste kurator Marita Ed

Sala-tryckeriet AB

Glad Maj!



Medan Du, Senior, kunnat njuta av förvärens spåda fröjder har, som Du kan se ovan, Din redaktör suttit böjd över folianter och korrektur för att i tid kunna förse Dig med årets Majhälsning. Som Du snart konstaterar med Dina fingrars känsliga mikrometermått är vår skrift tjockare än på ganska länge tillförne och även om arbetet varit drygt är det en glädje att kunna dunska ned så här på Ditt välpolerade salongsbord.

Carl Hulth kommer med den utlovade fortsättningen av sin genomgång av gökarna, de duktiga flickorna Gunlög och Gunvor har fäst de djupdykningar i 30-talet de gjorde muntligen på höstmötet på papper, och Åsa Reuterswärd har utfört ett stort arbete med registret Du finner längst bak. Med så villiga och flitiga medarbetare är det ett nöje att vara Majhälsningsredaktör!

Men glöm nu för all del inte att Majhälsningen är *Ditt* forum, den plattform på vilken alla övriga seniorer vill se *Dina* minnen utföra de sju slöjornas dans. Gräv där *Du* satt, stod och dansade och se till att just *Dina* arkeologiska fynd kommer Majhälsningsredaktören tillhanda! Alltid finns det väl någon liten hemlighet som, nu, äntligen kan avslöjas? Hör av Dig till

Redaktören

Från Höst till Vår - ett Seniorår

av Harald Rydberg

Med tilltagande ålder rinner tiden allt snabbare. Många seniorer blev kanske därför inte överraskade över att det senaste året syntes så kort och de redan efter sju månader fick ny inbjudan till seniorsfest. Detta har emellertid en fullt naturlig förklaring. Den har att göra med den sörmåland-närkingska kalenderns cyklicitet som medför att man var femte vår skjuter in en extra festdag för att komma in i rytmen igen. Denna dag kallas för Kamratmöte. Den har ingen definierad utsträckning i tiden men väl i rummet. Man får denna dag utan annan motprestation än att komma till städes och bjuda på sig själv.

Det var nämligen så att det kanske viktigaste beslutet som seniorföreningen fattade vid sitt årsmöte den 10 oktober 1981 var

§ 19

Vi träffas ren i vår, var senior.

Den som vill veta mer om vad som hände vid förhandlingarna bör bevista årsmötet den 8 maj och ta del av § 6. Han bör också särskilt uppmärksamma § 17 under vilken Sven G drabbades av Agren och försvann ut i kylan till de emeriterade suppleanternas namnlösa skara.

Nu, eller snarare därefter visade det sig att såväl suppleanter som ordinarie, föregående som sittande, betrodda som ovalda seniorer från förhandlingarna på nationen sökt sig upp till Kung Jans port på Slottet, där de inte bara klappade utan också blev insläppta. Antikvarien Lars Gezelius gav en initerad presentation av Slottets äldsta byggnadshistoria. Många landsmän och landsmaninnor blev så engagerade att de utan att nämnvärt förtrötta i halvannan timma utsatte sig för de strapatser som ett ofärdigt slottsmuseum och ett ruinerat Sturevalv kan erbjuda — låt vara att ordföranden höll ett stadigt grepp i nyckeln till järngrindarna.

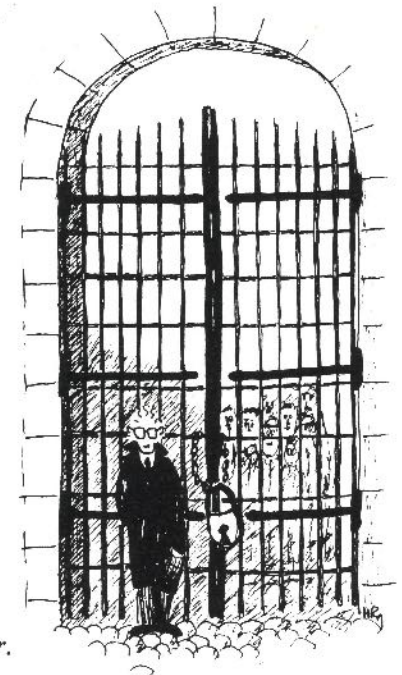
Knappt hade festen på nationen börjat förrän det av styrelsen uppgjorda tidsschemat alltmer liknade SJs vintertidtabell. Festen sökte sitt eget mönster, vilket i vårt fall får ses som något positivt. Temat för kvällens övningar var 1950-talet, vilket händelsevis just hade kommit igång för drygt 50 år sedan. Vi fick ögonblicksbilder och bakgrundsmålningar av

två som var med, landsmaninnorna Gunvor Edstam och Gunlög Lundgren. Som recensiorer hette de något helt annat, varom endast en porträttkatalog kan ge besked.

Kören och Carenbäck underhöll, Boskapen och Bokenstrand spelade. Mycket imponerande och dansant var den senares, hart när storband, som skapade ett tryck och en stämning som fick mången att minnas sin ungdoms luciagasker, med en Simon Brehm, en Ernie Englund, en Sonja Hedenbratt, en Leppe Sundevall. Den vältränade senioren med rätt andningsteknik och en hörselapparat i god trim kan ha mycken glädje av att utbyta sådana minnen under dans med en dito seniorska.

Det var mer som var förr, t.ex. trappmarschen, sexan och trappgasken. Genom kontakter som inte känner några generationsgränser hade Bjarne Forss ordnat en lagom hämningslös och medryckande underhållning, där Frasse Franzén framförde Göran Carenbäck och sin dragharmonika i full frihet.

Alla seniorer gick inte samtidigt, men eftersom mina minnen endast sträcker sig fram till 01.32 så slutar jag kvällen i nationens telefonkiosk, ensam med en lur. — Tack till alla som ställde upp. Jag vill gärna stå i tack-samhetsskuld till ännu fler.



Ordföranden värnar om sina seniorer.

En gök om gökar II.

Kåserande bibliografi över Södermanlands-Nerikes Nations tryckta gökar
av Carl Hulth

SPEX-GÖKEN

Södermanlands-Nerikes Nation
Den 5 November 1899

— Ups.: Harald Wretmans tryckeri, 1899. 4 sid. 25 öre.

Någon "hufvud"redaktör har ej heller denna gång kunnat uppletas.

Dagens spex-program har två nummer: "*Kärlek och död* eller *Mohrens sista suck* och *Nyköpings gästabud*, sörmländskt originalspex i tre akter — oakadt alla hinder. Huvudpersonerna är: Kung Birger, brodermördare, opålitlig, förledd, slutligen död, Drottning Märta, brodermördarens gemål — arma kvinna! Hertig Erik, tygellös yngling; dille-döden hindrad genom brodermord. Hertig Waldemar, tygellös yngling i ulster; se för öf-
rigt föregångaren! Brunke, slottskaplan.

Under *Teater och musik* finns en recension av Calle Racca, som meddelar att han ej kan yttra sig om det första numret, då han ej erhållit någon plats till föreställningen. På Nyköpings Gästabud har han en del kritiska synpunkter:

"Handlingen är förlagd till början af 1500-talet med fina anspelningar på nuvarande fin-de-siècle-förhållanden. . . Förledd af den illvillige Brunkes råd låter kung Birger sina bröder på en animerad supning känna sötman af det svenska brännvinet, vråker dem där-
efter in i en med brännvinsbuteljer och grinande benrangel uppfylld fängelschåla. . . Rysligt rassla deras bindslen, då de i Tantali kval vrida sig efter buteljerna. . .

På grund af det strängt anlitade utrymmet kunna vi ej i dag ingå på någon mera detaljerad kritik af styckets konstitution eller de agerande. Mera påfallande är emellertid hvad som saknas i stycket, än hvad som finns. . . last but not least: skäll inte på författarn. Det är inte han som har skrivit!

Om nationalslivet finns ett referat av *Ett landskap på Södermanlands-Nerikes nation*.

"Lennart (Ruben G:son Berg^{8a}) öppnade landskapet med att föreslå Frans Isidors fru och herr O-I (Ofvandahl) till nationens hedersledamöter och framhöll i ett längre tal deras af alla kända begåfning och förtjänster om nationen. . . Efter detta upplästes af Moje (Moje Carlsson⁹) en skrifvelse, som inkommit till byggnadskommittén och hvars innehåll vi här i korthet vilja relatera. Herr Sv. Smockman (Sven Kjellman¹⁰) hade under föregående termin för Med. kandexamen sysslat med en afhandling: *Comparationens missions quantitativa sanguinis in diversis generibus "smockae grandis"*, men hade af brist på passande objekt funnit lämpligt att vid nationens fäster utse somliga af landsmännen till studiematerial. På grund häraf föreslogs, att byggnadskommittén skulle inbjuda Skandinaviens arkitekter att insända täflingsskisser till en starkare, gallerförsedd järnbur, i hvilken under nationens fäster herr Smockman skulle inmanas. . . med anledning af förslaget, rusade Central-Kikke opp röd och rasande, så ropande: Nationen vore nära både moralisk och ekonomisk undergång. Ej nog med att Moje med utländingar senaste majdagar i enskildt rum å nationslokalen afätit champagnesupé, ej nog med att Palmkvist, Pecca indoctissimus och andra njutningslystne, yngre landsmän i och för sina sinnliga lustars tillfredsställande framkommit med förslag, att nationen skulle gratis tillhandahålla Ljunglöfs etta (hvilken anhållan förunderligt nog beviljades), ej nog med att Philemon och hans i dryckenskapslastens djup sjunkna anhängare lyckats genomdrifva, att utgifterna till deras enskilda orgier skulle bestridas af nationskassan, utan nu väcktes äfven förslag att för endast bekvämlighet ett enskildt rum skulle inredas. Om hvilket lättsinnigt slöseri, om hvilken moralisk rutenhet ej detta? Ville endast som äldre landsman påminna och varna. . ."

8a. Berg, Gustaf *Ruben G:son*, 1876—1948, fil.dr., författare.

Inskr. ht 1894. (Lagerholm. 6226.) Teaterdirektör vt 96—ht 96, ht 97—vt 98, 1 Q ht 99—vt 1900, hedersled. vt 1931. Nekrolog i Majh. 1948 av Nils Lundqvist.

9. Carlson, Carl Mauritz (Moje), 1877—1956. Jur.utr.kand., VD i AB Custos. Inskr. ht 1895. (Lagerholm. 6234.) Klubbmästare vt 99, 2 Q ht 99—vt 1900, hedersled. ht 1945.

"Bland andra minnesmärken har han lämnat efter sig "spikningen" af försumlige betalar å tabula nigra". Så skrev Folke Thorvall i sitt exemplar av nationens porträttkatalog vt 1898—vt 1905. Nekrolog i Majh. 1957 av Fritiof Söderbäck.

10. Kjellman, *Sven Anders Malkolm*, 1875—1918, med.lic., stadsläkare. Inskr. ht 1891. (Lagerholm. 6152.) Känd under namnet "Smockman".

En annan bild ur nationskrönikan lämnas i *Inte något* (prima lif? Sättarens anm.)

"I dessa dystra tider då genom kallbad, Tysklandsresor, Wretlindska föredrag och Friherrens (Raab) stränga uppsikt staden decimerats i oroväckande grad. . . uppstod en allmän förstämning bland landsmännen. . . Lundbäck klädde sig i ulster, inneslöt sig i kamrar och diktade ett mindre förlag af längtande och trängtande kväden. Carl Å. började visa sig i staden med juridiska läroböcker, och Moje utvagg ej längre nattkovan ens åt sina matlagskamrater. . . Vagus inställde sina äfventyrliga jakter och hans broder Nasse för till hälsobad. Herr Smockman tog i förtviflan sin medic. kandidaten (14/9 1899) och Hurcus gick och gifte sig (4 sept.) — Med ett ord: tillståndet var förfärligt. . . — Men just som eländet var som hemskast. . . spreds, genom telefon och Kickarna den mer än världshistoriska underrättelsen om ett stort spex på Sörm.-Ner. nation och massorna jublade. — Karl Å. började åter intaga sina frukostar om kvällarna; Moje delade med frikostig hand ut storkovan åt landsmännen. . ."

Årets Spex-Gök innehöll också en innovation. Biten av den i Sverige grasserande ABC-flugan, införde redaktionen *Södermanlands-Nerikes Nations A.B.C-Bok*, ur vilken följande smakprov meddelas:

Abel väpnad med sin Paul de Kock gör mot stans pigäscher chock.
David Philimon¹¹ med sin kvartett håvar in en god recett.
Engstrand, som nu är magister, är som sådan satans bister.
Hallström, stolt i later och skick, sägs tillhöra klubben Pickwick.
Jansson, Martin, väderleksprofet, hurtant väder blir ej vet.
Koraen, Axel Carl, Philochorist pengar håvar in på whist.
Moje är just en kurator bra och billig, men att lämna handlån han just ej är villig.

Bland tidningens *Annonser* finns en hel del *Boknytt*:

Handledning i spelkonst af Kand. K.O.R.aen.
Författaren tycks ha allt för höga tankar om de yngre landsmännens färdighet i billjard och raffle. Ett arbete som förmodligen är resultatet af enträgna studier i Upsala gille, torde mera lämpa sig för den mera erfarne spelaren. Red.
Punschens betydelse vid bildandet af Stenografiska föreningar.
Ett blad ur Melinska systemets historia, af L.-ndstr.-m.

11. Nylund, *David Filemon*, 1876—1960, fil. lic., rektor i Eskilstuna. Inskr. ht 1896. (Lagerholm. 6252.) Sång- o. musikanf. ht 98—vt 02. I en Majh. 1952 skildrar han även sångarfärderna 1901—02 under titeln: *Hemmet för skördar och minnen. Nekrolog i Majh. 1961* av Stig O:n Nordberg.

"Chacun pour soi, Dieu pour tous" (eller: Guds godhet mot de medellösa varelserna) af C. F. Sedelström. Fördelaktig anmälan af Mälarbankens Styrelse.

Undersökning af den modärna Engelskan (Finns det bara en? Sättarens anm.) i London och vid Kanalen. Filantropiskt sommarstudium af ABIL. En lätt skildring, förmodligen grundad på noggranna förstudier i Uppsala och Stockholm. OBS.! En oumbärlig handbok för dem som ämna närmare studera "the-Sunday-afternoony och Picadilly-fairy-English".

Till sist en anmälan av Lennart Hennings "Minnen ur lägerlifvet" och en dödsannons: Att Signe Clercks föräldrar detta år hastigt och stilla aflidit utan att göra något väsen af sig, tillkännagifves härmed. Djupt bedröfvad farsgubbe.

I. Q (Ruben G:son Berg) är identisk med förf. L. H. och debuterade 1898 med romanen Signe Clerck.

GÖKEN

Södermanlands-Nerikes oofficiella skämttidning 1 Maj 1902.

Upps.: Wretmans, 1902, 3 s. 0:35 kr.

Numret inledes med en uppmaning till "Alla vänner af sund och närande litteratur" att läsa *Göken* för den 1:sta Maj 1902. Priset 35 öre förefaller dock orimligt högt för denna osedvanligt magra fågel och innebär en höjning med 40 % om man jämför det med priset för föregående nummer. Första sidan innehåller endast två annonser. Den första lyder: "Använd alltid Henrikssons Embrocation. Speciellt rekommenderas hrr nationsbesökare s. s. bästa medel mot d.s.k. smockan." Trägna litteraturstudier avslöjar, att Henrikssons Embrocation tillverkades i Henrikssons tekniska fabrik i Örebro. I en annons i Söndags-Nisse för den 9/3 1902 påstår nämligen firman Svensk Embrocation i Stockholm att Henrikssons dito innehöll mindre terpentinolja än deras egen tillverkning. Detta påstående bemöttes sedan i en stor annons från Örebro i samma tidning den 23/3. Låt oss hoppas, att smörjan verkligen kunde bota dem som hade råkat ut för Hr Smockmans beryktade "Smocka". Om Smockman se Spex-Göken 1899. M. Elvers-Hulth meddelar om detta: Den faktiska bakgrunden till annonsen kan möjligen vara den livliga debatt just denna tid om kvacksalvarpreparat och patentmedicin, som blossat upp bland läkare och riksdagsmän och som bl. a. lett till inrättandet av "Byrån för upplysningar om bedrägliga läkemedel, Upsala". Henrikssons embrocation finns särskilt omnämnd i en publikation därifrån.

Den andra annonsen omtalar att en röd näsduk med monogram F.F.F. finns till salu för ett billigt pris — "Passar till fana vid mindre demonstrationer" — på Norrlands Nation, 2 tr. Larsson. Den bereste landsmannen Gustaf Abel Larsson¹² bodde där detta år. Enligt Nordisk familjebok (obs! ej den med Ugglan) var F.F.F., "de tre F-en", en beteckning för de krav, som de irländska nationalisterna framfört till förmån för arrendatorerna på Irland.

Sidan 2 innehåller ett *Praefatio* undertecknat Ad-Göken! Red. och ett *Potpouri*. Skizz af Lennartz. Här meddelas att Loyolas jesuitiska sällskap fått en efterföljare i ett hemligt sällskap i Nersala S.N.N., med hemliga medlemmar, hemliga lagar och hemliga, nattliga mörka planer:

"Staden är i erkänt hemligt uppror, och alla gå i hemlig ängslan för hvad, som komma skall. . . De konservativa sammantråda för att skydda Nationen. . . Den framstående direktionsmedlemmen och aspiranten Pall Mg Réen (Palmgren¹³) har låtit införa ett upp-rop till de studerandes närskylda, innehållande ett råd att hota hvarje studerande som ingår i det s. k. H.H.H. med underhållets förlust samt vägran att inlösa förfallna växlar o. dyl. På de konservativas begäran har man för att undgå att anses som medlem i H.H.H. anlagt ett alldeles hemligt tecken: öfversta västknappen skall vara oknäppt. (Medlemmarna i H.H.H. ha såsom igenkänningstecken och till angifvande af sina nedriga syften den nedersta byxknappen oknäppt.)"

Vad är nu H.H.H.? Möjligen anspelningar på de många politiska lägren både i lärdomsstaden som i landet i övrigt. I april samma år har t. ex. Söndags-Nisse artiklar med rubriker som: "Revolutionen i antågande" (med Hinke Bergegren och Kata Dahlström) och "Storsträjk".

Sid. 3 innehåller rimsaltade "*Ögonblicksbilder från S.N.N.*" Den första behandlar Nationens sångarfärd:

12. Lannert, Gustaf Abel Larsson, 1876—1933, fil. dr., läroverksadjunkt. Inskr. ht 1895. (Lagerholm. 6239.) Teaterdirektör ht 1900—ht 1901, klubbmästare 1901. Han gjorde ett flertal resor till England, Tyskland och Frankrike. Han införde tyska bieraftnar på nationen 1904 och deltog i det ryktbara apelsinkriget s. å.
13. Palmgren, John Gotthard, 1878—1964, fil. dr., läroverksadjunkt i Uppsala. Inskr. ht 1896. (Lagerholm. 6248.) 1 Q ht 03—vt 05. Hedersled. vt 1926. Nekrolog i Majh. 1965 av Erik Wellander. Denne skriver bl. a.: "På grund av sitt stora intresse för studenternas bank kallades han under sin Uppsalatid allmänt för Palmstruck. Nationens angelägenheter låg honom varmt om hjärtat och han tog lidelsefullt del i alla meningsutbyten i kommittéer och på landskap.

På sångarfärd nationen drog
och hembygden emot den tog
med armar, punsch och kaffe.

Det sägs, jag vet ej om med fog
att hvart den kom emot den log
ett glas med punsch och kaffe.

Och om nå'ngång vi dragna blef,
och domen blifvit något skef,
så skyll på punsch och kaffe.

Men då vi hemåt slutligt klef,
fem-tusen vår behållning blef,
plus något punsch och kaffe.

David Philemon Nylund var med på denna sångarfärd 1901.

Till sist porträtteras nationens kuratorer och bibliotekarie:

I midten sitter Marcus Hulth
Glaset har han nästan fullt
Leende han ordet för
Det är en kurax, som sig bör.

Men kuratorn N:o två (C.F. Söderström)
Plägar rundt i salen gå
Mörk som Judas' är hans blick
Knipslugt och hans hela chick.

Nisse Lungquist blifvit blek (Lundquist)
Utaf vården om bibliotek
Drick ej mycket kaffe-kopp
När du ej därtill har dopp.

SPEX-GÖKEN

Södermanlands-Nerikes Nation den 1 November 1902

Uppsala: Wretmans, 1902. 4 s. 25 öre.

Redaktionens byrå har alla lådor öppna utom den som Städet disponerar.

Temat för denna Gök är *Aristippos' Klubb*. Originalspex i 3 akter.

Personer: Sokrates, ambulerande folkskollärare, olyckligt gift
 Xantippa, Sokrates' hustru, lyckligt gift
 Plato, akademiker, som eget nog har idéer
 Alcibiades, välmående tennisspelare, medlem af Sällskapet och Adelsfa(u)nan
 Aspasia, förälskad studentska, Alcibiades' nuvarande fästmo
 Antistenes, cyniker, dock utan estetiska intressen
 Aristippos, lefnadslustig yngling
 Städ, Aristippos' värdinna
 Kleon, garfware, adjungerad medlem af klubben
 vidare förekommer en Hink (obs. icke anarkist-Hinken), Statsråd och en Kagge, ett Stearinljus och en fluga, af båda könen.

Av rollinnehavarna vet jag endast Hjalmar Thyresson. I Folke Thorvalls nekrolog i Majhälsningen 1944 sägs det nämligen: "Vi jämnåriga minnas hans av humor fyllda inlägg och uppträdande i spexet Aristippos' klubb".

Under rubriken *Teater* finns en recension, ur vilken saxas:

"Styckets författare — som försiktigtvis använt sig af anonymitetens mask — har här försökt att gifva en bild af samtidens sträfvan den på det sociala området. . . När ridån går upp för första akten sitter några besynnerliga personer och söka att — med sufflörens hjälp — ledigt samtala med hvarandra. . . Andra akten. . . Förf:s hufvudidé förverkligad: Det egna hemmet bygges. Tredje akten. Fem år har förflutit. Personerna äro fortfarande desamma, men om möjligt mera berusade än för fem år tillbaka. Här har synbarligen förf:s förmåga tagit slut, handlingen upphör nämligen. . ."

Ur A.B.C-boken kan citeras:

Blanck i nationen ger blankaste fan; (övergick t Sthlms nation 1904)
 Noréen blott och K-ft-n han känner i stan.

Carl Söderström vaktar som draken på guld
 kassan i hvalfvet och drifver in skuld.

David Filemon, vår näktergal, vill
 nu blott för skolpojarna slå sin "drill".

Hurkus, vår enfödde Hurkulus Malt
 leder sin hjord med hurkulisk gestalt.

Napoleon, stor som le grand Bonaparte,
 älskar sin halfva, sin ters och sin kvart.

Palmstruch i Stockholm sig hin hade gett,
 han skulle ha sig en Sarah-biljett.

U.L.U. föredrar gifvet små stift
 framför små nubbar, som äro ett gift. (= Ullman)

Vidare finns artiklar *Ur nationernas lif* och *Från graffältet*.

Ur *Annonser* kan nämnas en undertecknad J. Palmkvist: "Sarah-Bernardt-biljetter uppköpas till högsta pris". Om själva föreställningen meddelas: "Divan tog in en stor kofva. För nödlidande i Norrland har hon ett varmt hjärta, men föga kofva. . . Föreställningens tre sista akter bevisades af den bekante kårdeputeranden senjor Palmstruch från Upsala".

SPEX-GÖKEN

Södermanlands-Nerikes Nation Fredag 19 maj 1905

Ups.: A. & W., 1905. 4 s.

Under rubriken *Födelsedagar* meddelas: I dag fyller Södermanlands-Nerikes nation 100 år.

Jubiléet celebrerades av nationen med spex i Châteaux Barowiak samt galadiné. Båda evenemangen skildras genom i förväg skrivna referat.

Teaterprogrammet upptar två gamla välkända spex, dels *Cleopatra*, heroisk tragedi i 1 à 2 akter af Isidor (Lundström), dels *På Madagaskar*. Enligt anmälan under *Teater och Musik* var det ett gästspel av "Den nationella skådespelartruppen".

Jubileumsfestligheterna i övrigt beskrivas i i "Ett sekelminne (Bref från vår Upsala-Korrespondent)", på förmiddagen landskap på den gamla nationslokalen ovanför f. d. Taddis. Middagen avåts senare i det nya nationshuset.

Härom kan citeras:

"Sedan den härliga internationella sången "Helan går" förtonat i sakta suckande (stänkande) strupljud, knackade skriftställaren Karl-Erik (Forsslund) i brännvinsglaset och reciterade valda stycken ur sitt drama "Sju supar". . . På grund af uppläsningens längd medhans icke den lilla halfvan, . . . Vid soppan inleddes talens rad af landshöfding Boström, (Södermanlands län) som, utgående från den bekanta satsen: Hvad kvinnan vill, det vill Gud, lämnade en kort redogörelse för Riksdagen och kvinnofrågan. "Ingenting", . . . "hade djupare gripit honom än den härliga slutstrofen i Södermanlands-Nerikes nationssång: Sitter därunder en älskande tärna, hälsen o. hälsen den hulda också. På grund af det lifliga bifallet, särskildt från de talrikt närvarande damerna, måste talaren upprepa den sista passusen. . . Under sin erfarna ledare utförde en utvald O.D-kör ett antal kända sånger, afpassade efter de olika rätterna, hvilka vid

den magnifika orrstecken kulminerade i "Glad såsom fågeln". Rörd af tonernas makt, talade justitieminister Berger för rösträtten, hvar efter sångarne spontant uppstämde "Ur Ossians dunkla sagovärld". — Landshöfding F. Nordström (Örebro län) talade för efterrätten. En yngre medikofilare hade därvid den stora taktlösheten att bombardera Carl Carlson Gyllenhjelm i nationssalen befintliga konterfej med sviskonkärnor, hvarvid riksarkivarien Malmström upprörd beklagade sig öfver den nutida ungdomens brist på historiskt sinne. Uppläste så till sist skriftställaren Verner v. Heidenstam ett högstämt kväde för hembygden, ur hvars slutstrof vi erinra oss orden: "Hembygd, hembygd, hembygd".

Härtill har jag ett par kommentarer att göra. Referenten har ej medtagit matsedeln. Jag fann en sådan bland min fars efterlämnade papper. Den upptar smörgåsbricka, sköldpaddssoppa, lax, sparris, fågel, glace, ost och cakes. Härtill dracks Bordeaux, champagne, maderia, kaffe och avec.

Ang. bombardemanget av Gyllenhjelm's porträtt, som i verkligheten ägt rum tidigare, kan man fråga sig om ammunitionen bestod av sviskon eller apelsiner. Den uppgiften lämnar i varje fall Jöran Sahlgren i sin bok Glädjespridare. Efter en lyckad bier-afton på nationen åtföljd av en likaledes onykter aftonvard på Brundisium hade Jöran, Abel Larsson, Sten Klingberg och Curt Tillman från bordet medtagit apelsiner upp i nationslokalen, där de bombarderade varandra. I halvmörkret råkade Curt kasta på konterfejten. När tillnyktringen dagen därpå skedde varnade man, att man fått blodapelsiner. Samma uppgift anför Birgitta Aggeroth i sin etnografiska studie, i vilken hon intervjuat Matts Essén. Curt Tillman vann i alla fall en herostratisk ryktbarhet. På kamratmötet 1927 ägnades han en vördnadsfull beundran av oss yngre landsmän. Inom parentes vill jag fråga: när började landsmännen skåla för C. G. Gyllenhjelm?

Här citeras ett meddelande *Från skyttevärlden*:

"Förberedande målskjutningar försiggå hädanefter regelbundet efter hvarje söndagssupning. Taflor finnas för ändamålet upphängda å nationslokalen. Apelsiner tillhandahålles hos fru Brundin å 25 öre stycket. (Obs! Crut behöfves ej). Träffar markeras genom skyttens ögonblickliga försvinnande.

Bland övriga meddelanden i Göken finns en annons:

"Äkta tyskt öl (från Hamburger bryggeriet i Stockholm) rekvireras bäst och billigast genom G. A. Larsson. Obs! Ferm expedition! . . . (Ferm hette nationsvaktmästaren.)

Gustaf Abel Larsson (senare Lannert) hade under en studieresa till Tyskland kommit i kontakt med de tyska studenternas "Bier-Abend" och införde ölgasken i stram preussisk stil vid sin återkomst till Uppsala.

Två *Tankehorn* presenteras:

Döm ej straxt den vilseförda, Stolta broder med förakt. Sahlgren
Dåne lik som åskan, bröder! Hulth

Ur den obligatoriska *ABC-boken* citeras,

Abel rekvirerar bier, Så man blir "das grosse Tier".
Gyllenhjelm nu till slut. Än en gång fått lukta Crut.
L-dgren, konung Radamuffo, Sviker ej då det blir gruff å'.
Ossian har spruckit på Åkarpslagen N:r 2 (= Ossian Berger)
Palmgren, där han själf har val Älskar nubbar utan tal.
Ruckel hvarje första maj Regelbundet går på svaj.
Ullm-n vill för dem, som vackla. Visa vägen med sin "Fackla".

Och till sist en liten längtans suck:

Ack den som hade ändå
En liten undangömd vrå (notab. på biblioteket). Swartling.

SPEX-GÖKEN

Södermanlands-Nerikes Nation Söndag 10 nov. 1907

Upps.: A. & W., 1907. 8 s.

Tioårsdagen av inflyttningen i det nya nationshuset på St. Larsgatan firades med stora festspel, varvid uppfördes de gamla välkända paradnumren *Mohrens sista suck* och *På Madagaskar*.

I sin *Anmälan* tar red. upp ett antal brännande frågor, varibland:

"*I Saluhallsfrågan* är vår ståndpunkt denna. Hvarför denna saluhall? (Köttbasilika. Sätt. anm.) Vi yrka på försäljning af rotfrukter och fisk, när och hvar som helst. Frågan om försäljning af nötkött och brännvin sammanhänger på det intimaste med vår ståndpunkt i *Nykterhetsfrågan*, där vi iakttaga en afvaktande hållning. I *docenternas lönefrågor* ge vi fan, liksom också *I hvad våra författare och konstnärer ha för sig*. Redaktionen synes, de ha allt emot sig. . . . I *Kvinnofrågan* är vår ställning alltför väl känd för att behöfva närmare preciseras. Vi älska kvinnorna."

Bland *Inrikes nytt* meddelas att Stadgerevisionskommittén avslutat sin verksamhet med en ringdans. Genom en indiskretion av en kommittéledamot kan korrespondenten meddela en interiör från kommitténs sekelgamla och ärorika verksamhet.

Under *Teater och musik* förhandsrecenseras som vanligt dagens festspel. Jag saxar:

"Ett gästspel gafs av en utlänning, Don Ernesto, i öfverhofmännisko-gödarens roll. . . Särskilt måste här gifvas ett erkännande åt den mycket exotiska gästens goda textuttal. Heroiskt gödo hans "Gluff, gluff, gluff", . . . Fru B., som hittills skurit sina, trots åren, friska lagrar på talscenen och endast undantagsvis låtit sina vokala resurser göra sig gällande, visade sig i sin nya roll som drottning Uschiameja vara ett synnerligen värdefullt nyförvärf för vår lyriska sångscen. Fru B. äger, förutom den eloquentia, som kallas corporis, äfven i osedvanlig grad den kraft, parad med den innerlighet, som går från själ till själ. . ."

I programmet på tidningens första sida finns en rollförteckning, där de uppträdande återfinns under mer eller mindre lätt genomskådade artistnamn. Lyckligtvis kan vi med hjälp av Ragnar Hyltén-Cavallius identifiera skådespelarna: Uschiameja = Fru Bacchus = den kvicke och tämligen skrånige Per Sigurd Bäcklund¹⁴, nationens framstående utkastare vid alla gaskgräl; Guttapercha = Frkn Wahlros = norrlänningen Bertil Wallroth; Uffo = Hr Grillo = Nils Ulrik Grill; Gluffo = Hr Erenesto = stockholmaren Ahrén; Radomuffo = Hr Mauritz = Adolf Mauritz Lindgren, begåvad med en magnifik basröst som kommen ur ett gravvalv; på grund av sitt egendomligt härjade ansikte och initialerna A. M. i sina galoscher bar han med jämnmot smeknamnet "Andra maj"; A' la Bonheur = Hr Cavalli = Hyltén-Cavallius; Vigg = Peters = Einar Petri; Som orangutanger Karl Wisstrand och Carl Cederblad. Kapellmästare var hr Gille¹⁵.

En litterär artikel, *De nyaste poeterna*, behandlar "nationalskalden" David Lund, här kallad Jafet Park och hans nyutkomna diktsamling "Den höga våren". Han parodierades elakt av Julien de St Julien, enligt Karl Asplund identisk med Karl Wisstrand¹⁶.

Följer så A-B-C-Bok, ur vilken saxas:

14. Bäcklund, Per Sigurd, 1879—1940, fil.dr., lektor i Karlskrona. Inskr. ht 1898. (Lagerholm. 6288.) Teaterdirektör vt 1900, ht 02—vt 03, 1 Q vt 1908. Han skildras mycket livfullt av Jöran Sahlgren i boken Glädjespridare. Nekrolog i Majh. 1941.
15. Gille Albert, 1870—1928, musikfanjunkare. I Majh. 1929 ägnas han en minnesruna: Under en lång tid, ända från 1906 till sin död, har Albert Gille stått högre och ståtlig i kretsen av sina kapellister och med kraft och älskvärdhet övat in de gamla nationella låtarna. . . Sin största betydelse hade säkerligen Gille under den tid, då musiken stod intensivast i centrum av nationens liv. Till denna period höra de stora spexföretagen; nationen uppförde då de nationella operorna landet runt. . ."
16. Wisstrand, Karl K:son, 1889—1974, jur. kand., direktör, riksdagsman. Inskr. ht 06, krönikeskrivare vt 10, hedersled. ht 1950. Karl Asplund omnämner honom i sin bok "Livets smultronställen": "Som tog en mycket aktiv del i nationalslivet som landskapsdebattör och formulatör av de elaka kvickheter, som vi satte mycket värde på". Nekrolog i Majh. 1975 av Sven Kraepelien.

Cavalli-Narkissos har fått beställa Nationen en spegel i brist på en källa.

Drake, Sigröd Carolina Maria för landskapsfrånvaro snart bötat en tia.

Erik Wellander¹⁷, dillig och vaken. Fallor alla studentskor i smaken.

Grill, Nils Ulrik, vår sångarepamp Titania sjunger i så han får kramp.

Jöran med J och Sahlgren med h "Jävlar min själ" är svårt att förstå

Anm.: infördes i Studentkatalogen först vt 1906, tidigare var det Göran.

Karl Knutsson Wisstrand, Orangutang, spelar på lyra med någon talang.

Xederblad¹⁸ spelar apa på kvällarne när han äter ute på källarne.

Härtill kan fogas ett par kommentarer: ABC-boken tillägnades storfurstinnan Maria Paulovna Romanoff troligen i avsikt att skaffa den blivande hertiginnan av Södermanland en lämplig lärobok i svenska språket. Att hon samtidigt föreslogs till "första hedersledamot" kan ses som ett led i strävandena att förbättra relationerna till kungahuset, vilka varit bottenfrysta, sedan nationen år 1884 nobbat den nybakade studenten prins Eugen som förste hedersledamot — till Oscar II:s stora förtrytelse. Sedan prinsen år 1906 blivit hedersledamot, lyste åter nådens sol. I årets Spex-Gök finns också infört telegram från kungen:

"Tyvärr hindrade att närvara vid dagens betydelsefulla fest, bedja Sophia och jag på detta sätt frambära vår varma lyckönskan. Eugen hälsar. Oscar."

Härpå avläts följande svarstelegram:

"Mottag själf och frambär till familjen mitt och nationens varma tack för hägkomsten. Bäcklund."

Några spridda guldkorn plockas här och där:

En "Hymn till plekterföraren. (= M. Sjölander¹⁹) på klingande hexameter börjar:

17. Wellander, Erik Ludvig, 1884—1977, professor. Inskr. ht 1902, senior 1911, hedersled. ht 1936.
18. Cederblad, Carl Olof Vilhelm, 1886—1954, läroverksadjunkt, folkbildare. Inskr. ht 06. Teaterdirektör ht 08—vt 09, historieförare vt 10, vt 12, hedersled, vt 1935. Nekrolog i Majh. 1954 av Torgil Ringmar.
19. Sjölander, Martin Oskar Gustaf, 1881—1912, fil. kand. Inskr. ht 1900. (Lagerholm. 6329.) Sång- o. musikanf. ht 06—vt 09. 1 Q ht 09—vt 10.

Tubornas ljudande malm och trumpeternas smattrande stötar,
Stråkarnas rusiga lek mot fiolens darrande sträng
Blandas med klang från klavér likt en lärkas stigande vårdrill
Höjd öfver vindarnas brus den första soliga majdag. . .”

Ur *Nyheter från Societeten* meddelas att ”Herr Jonas Larsson²⁰ jämte några andra landsmän bevistade flitigt Lindrothska teatersällskapets representationer. Jonas medföljde sedermera sällskapet till Sala och Falun.”

Korn åt små fåglar: ”Döm ej strax den vilseförda, utan tag hit henne, så vi få se henne.” Cavallius.

Till slut kan nämnas *06-ornas marsch* om årets recentiorer, men den är försedd med en varning ”Eftertryck förbjudes” så jag slipper göra några utdrag.

GÖKEN

Södermanlands-Nerikes Nation 26 Febr. 1911

Upps.: A. & W., 1911. 4 s.

Denna årgång är i fråga om innehåll och utstyrelse ovanligt tilltalande. Se bara på Karl Asplunds härliga vinjettbild med drottning Uschiamejas intåg och på nidvisan över szepturnén 1910—11.

I *Anmälan* heter det:

”Förevarande lilla publikation är till sin politiska läggning strängt oppositionell. Dock representerar den den allra lojalaste opposition, väl vetande, att den har den höga överheten att tacka för största delen av detta innehåll. Gökens opposition är sålunda icke av samhällsomstörtande art. Fastmer måste den för sin egen och sina läsares skull djupt beklaga, om den nuvarande regimen skulle upphöra.

Ragnar Hyltén-Cavallius skriver i ”Teaterbiten” s. 101—02: ”Mannen att skapa en nationens eget hovkapell var den originella Martin Sjölander, en liten rödhårig nerking, som lät sin licentiatavhandling om vissa bergarter vila, medan han på sitt sång- och musikanförräskap nedlade all sin energi, som antog diktatoriska former. Han var en talangscout innan ordet var uppfunnet. Varje nykommen recentior förhörde noga om sina musikaliska eller dramatiska kvalifikationer och placerades *volens volens* antingen i det dansande eller sjungande koret eller i den berömda Sörmländska Hornboskapen, d. v. s. blåsorkestern, som skulle utgöra kärnan i det blivande nationsskapellet.”

20. Samzelius, Jonas Axel Teodor L:son, 1886—1967, förste bibliotekarie. Inskr. ht 1907. Bibliotekarie ht 09—ht 14, 1 Q vt 15, skattmästare 21—56, hedersled. vt 1930.
Vad han betytt för landsmännen, studentkåren och Carolina omvitnas i Majh. 1967 i en nekrolog av Sune Lindqvist och av 5 minnesteckningar i Majh. 1968.

Vi vilja nu enligt gammal praxis precisera vår ståndpunkt i tidens stora frågor. Det rådande *Överdådet i våra högsta kretsar* kunna vi ej undgå att uppröras av. Vi äro fullt eniga med de framstående samhällsmedlemmar, som så kraftigt pointerat sparsamhetsprincipernas betydelse. Det har nått våra öron att även män i enklare samhällsställning skulle förtära konjak à 8 kr. litern. . . Vi vilja angiva vår ställning i *Försvarsfrågan* såsom synnerligen pessimistisk. Franciskus²¹ har övergivit oss! Vem skall nu försvara nationen mot utlänningar. Visserligen återstår oss ännu Emanuel, d. ä. ”Gud med oss”, men han är otillförlitlig, ty han torde ej i stridens hetta kunna skilja mellan vän och fiende. . . I *Sedlighetsfrågan* avvakta vi reglementeringsändringskommitténs förslag. Vi påyrka emellertid ett särskilt anslag för denna kommitté i och för studieresor till Stockholm. — I sista stund meddelas oss, att kand. Sjölander åtagit sig detta ansvarsfulla uppdrag.

Från referentläkaren har avlyssnats en animerad diskussion på landskapet den 1/3 1910. Frågan gällde utlägget av en tandborste för gemensamt bruk i tvättrummet.

A-B-C-boken bjuder som vanligt på mer eller mindre beska droppar:

Eriksson, Emanuel,
kastar ut oss varje kväll.

Jöran Sahlgren i all ära
ännu mycket har att lära.

K:son gläds på landskap av
att vara Jörans käpp och stav.

Sju fot lång och smal och torr!
Facit, Matts Essen-ior²².

Q ratores
sakna mores.

På turnén med Rustad-Gluffo
blev det jämt och ständigt gruff å’.

21. Franzén, Frans Hjalmar, 1879—1968, fil.dr., lektor i Gävle. Inskr. ht 1902.
Tjänstgjorde som Per Sigurds Bäcklunds utkastare. Karl Asplund skriver om honom i Majh. 1943, s. 52: ”Utkastaren av Guds nåde var en teolog vid namn Franciskus, som ingalunda präglades av sin namnes mildhet, möjligen av hans fattigdom, en pittoresk gestalt i enorm sjörövarhatt och en otrolig skäggstubb”.
22. Essén, Karl Mattias (Matts), 1881—1972, fil.dr., lektor i Uppsala. Inskr. ht 1899. (Lagerholm. 6320.) 1 Q ht 11—vt 13, hedersled. ht 1931. Nekrolog i Majh. 1973 av Ola Månsson: som erinrar om Matts som ledare av hembygdskurserna och som ordförande och skattmästare i VfN.

Än i Stockholm går Sjölander.
Ingen vet vad f-n han fann där.

Erik W törs ingen skända.
Hans repliker äro kända.

Uppå Madagaskars Ö
bliver man i längden slö.

I nedanstående Nidvisa skildras spexturnén på nyåret 1911. Denna omtalas även av Karl Asplund i Studentminnen. (Majhälsning 1943) som "Det var ett storsörmländskt företag av mycken dåraktighet, men mycket rolig. Det ökade konsumtionen i mellersta Sverige av champagnemärket Veuve Cliquot, men det ökade inte musikkassan. . ." I sin bok Teaterbiten skriver Ragnar Hyltén-Cavallius: "1911 startade vi en ny, rolig och äventyrlig turné med "Mohren" och "Madagaskar" runt hela mellersta Sverige. Dess ändamål var att stärka Nationens musikkassa. Men eftersom glädjen och äventyret har sitt ändamål i sig själv, kom vi hem, fattiga på mynt men rika på minnen och med en ödelagd studietid bakom oss". Nils E. Wetterstrand redogör för förberedelserna senhösten 1910 och för turnén som startade i Nyköping den 10 jan. (Majh. 1951.)

PLATS FÖR NIDVISA — — — — —

Ett axplock bland *Notiser* bjuder på:

"Ett beklagligt missöde inträffade vid spexturnéns start i Nyköping, i det att överhovmänniskogöparen i det hus, där han var inkvarterad, i distraktion sökte uppåta ensamjungfrun. För att vara Rustad mot sådana eventualiteter, beslöt administrationen att sedan endast besöka den mera välprovianterade huvudstaden."

Spex-Göken har anordnat en enquête rörande frågan "Hur skall man uppnå höga värdigheter inom nationen?" Ur herr Larsson-Samzelius långa svarsskrivelse:

"Ingenting är lättare. Man imiterar äldre landsmän: T. ex. enligt följande recept: 1:o Man tager tröttheten från Sjöland, 2:o manéren från Per Sigurd, 3:o födelsemärket från Flodman."

Nytt i bokhandeln annonserar om: Handbok för kuratorer, utg. av Sahlgren, fil. lic., Sekreterare för den af K.M:t anbefallda undersökningen av ortnamnen i Örebro län. . .

Till slut under *Födde*: En välskapad unge. Orangutangparet.

GÖKEN

Organ för Göckleri

N:r 1. 80:de årgången, 20 Nov. 1920. Utg. av Södermanlands-Nerikes i Upsala studerande nation. (Övertitel:) Nattupplagan. Ups.: Wretmans, 1920. 4 s. 1 kr.

Tidningen inleds med en översikt över *Den politiska situationen*, där red. frågar sig om landet äntligen skall få en ren Södermanland-Nerikisk regeringen och till posten i denna föreslår bl. a. Prof. Per Persson som statsminister, Vaktmästare Johan Ferm eller ev. Med. stud. B. Bergenhem som handelsminister, Professor emeritus Hj. Öhrvall eller Läroverksadjunkten Matts Essén som ecklesiastikminister samt Prof. Rutger Sernander eller Med. kand. Sten Wickman som jordbruksminister.

Vidare utfärdas på latin en inbjudan till Cena *Anserina* (gåsmiddag) med jubelpromotion:

Promotio iubilans.

- I. Facultas erotica. Promotor: Suenus Rutgeri Sernander. Iuris primae noctis professor.
- II. Facultas oeconomica. Promotor: Nicolaus Isoz. Restantiae professor.
- III. Facultas Lucullologica. Promotor: Benedictus Bergenhem. Mensae smoergosiensis Phoeniciae professor.
- IV. Facultas Bacchanalica. Promotor: Ynguaeus Åkerrén. Consumptionis moderatae professor.

Spiritus scoticus aqua Vichyi mixtus sine Groggum.

Sexa nocturna.

Finis malorum.

Ledaren: *Skall supstrejken kunna hejdas?* behandlar striden mellan de olika nationella partigrupperna pillefittgruppen och stipendie- eller teologgruppen. Pillefittgruppen hotar med att förlama allt nationellt liv genom en allmän stor- och supstrejk, medan stipendiegruppen i så fall tänker svara med röststrejk. Det tredje partiet, brädspelspartiet, har ännu ej tagit ställning.

Den litterära avdelningen uppvisar en vacker dikt "Hasselbrink! Brisselhank! Prasselhink!" samt ett *Alfabet* i traditionell stil:

Curatores sakna mores
och skända därför professores.

Elmquist ifrån F.H.K.
får nu i kungens byxor gå.

Hornboskapen under Geite
jämt och ständigt högst all right ä.

Klassisk gök och klassisk gås
på P. Personis natio fås.

Thermænius oss brukar skända.
Herran skåde till hans ända.

Utan tvivel Uschiameja
är Sörmlands-Nerikes supsportsheja.

Därefter följer en rad spridda notiser, t. ex.

Aldrig infinkade: "Bland landsmän i mera framskjuten ställning, som aldrig satt sin fot inom Polisstationens gröngrå väggar, märkas prof. The Svedberg, Upsala, samt läroverksadjunkten Carl Larsson i Norrköping, Östgöta nation.

Det var ett skämt denna tid att de som var infinkade tillhörde "Finkorden".

Polisunderrättelser: "För oljud i Fjärdingen anhöllos och införpassades till härvarande polisvaktkontor under den gångna sommarsäsongen 1 st yngre akademiadjunkt, 3 à 4 med. kandidatar, 1 st. medicine, men ingen teologie studerande."

Kort om sport: "I nationstävlingarna i allmän idrott och fotboll räddades som vanligt med glans den Kungl. Södermanlands-Nerikiska äran därigenom att intet deltagande förekom."

"Gökotta hålles å Södermanlands-Nerikes nations bibliotek varje dag kl. 5 f.m." Bibliotekarie var Sven Sernander, "L. F."

Bland annonserna finns en som kungör förlovning mellan Edvard Thermænius och Carolina Rediviva, en hyresannons om 3 skrämfria rum i Groggslottet (= hörnhuset på Kalmar nations tomt) och en *Åstundas köpa*, där Mtts 'ss'n söker En varm ytterrock att ha på gamla da'r."

Under *Litteratur* recenseras ett nyutkommet arbete "Studier i Södermanlands-Nerikes supslang" av en "föulolog" som önskar förbli obemärkt. Anmälan, Svn Cdrblid framhåller arbetet som "ett nytt värdefullt tillskott till den vid Upsala universitet rikt blomstrande dialektforskningen:

"Det är ju allmänt bekant, att vid blandningen här i staden av det fagra sörmländska stadsmålet, det intressanta nerikiska landsmålet samt den allmän-upsaliensiskt alkoholologiska munarten uppstår ett nytt helt och för utomstående föga begripligt tungomålstalande, populärt kallat pillefittspråket. . . Förf. . . har kärleksfullt gått till arbetet att utreda denna s. k. supslangs vanligaste, men nog så underliga begrepp, såsom t. ex. akademiadjunkt, groggslott, fyll-

bänkt, slockmästare. . . Stora partier av avhandlingen kunna betraktas som ett personhistoriskt arbete av bestående värde. Däri identifieras kända nationella personligheter och mytologiska figurer, såsom Överste Groggslukaren (Brngnm), Överprovokatören ('ndrs Bjrkmn). . ."

Under *Kommunikationer* meddelas att Båten till Grekland avgår från Phoenix varje dag omkr. 11 glas.

Jfr detta med notisen om att ett antal notabla sörmlänningar vistas i Grekland i studiesyfte.

Till sist *Tidning som upphör att utkomma:*

"På grund av ökade omkostnader vid Gökens utgivande (kr. 9:50 litern) nedlägges tidningen med detta nummer."

GÖKEN

Organ för Södermanlands-Nerikes Nation. 13-12 1923. Årgång: gammal och god. Motto: Vad en kall pilsner är för en törstig strupe, det är en god tidning. (Salomo). Redaktör och ansvarslös utgivare: beväpnad. — Upps.: Wretmans, 1923. 6 s. — Pris obetalbar.

"Den helige Lusses dag" 1923 firas Gökens födelsedag med glöggafton på nationen. Red. skriver i sin *Anmälan*:

"Göken är en gammal tidning. Med vördnadsvärda traditioner. (Den enda publikation, som i fråga om ålder torde kunna upptaga en tävlan, är "Olivebladet", Svenska kyrkans diakonistidning. "Olivebladet" prenumererade redan Gubben Noak på. Pr duvpost. När han seglade omkring på Syndafloden.) Göken fyller i dag omkring 85 år. Allra minst! . . . Göken är alltså, trots namnet, ingen vanlig galning. Den har aldrig trängts med den press, som betecknande nog har ankan som sin symbol. Göken står fastmera i nära andelig frändskap till den fågel, som enligt H.H. Nationsbiskopens minnesvärda föredrag "Om hembygdens fåglar" stundom är så tam, att den förekommer på kaffebordet. . ." (R. Wilhelmsson)

I det ovanligt välmatade numret skildras icke mindre än tre begivenheter: "Inspektorsvaktombytesgås middagen", det middagen följande spexet "Jakob och Labans döttrar" samt en "fest för halva hembygden".

I alfabetet apostroferas inte mindre än fem av nationens studentskor: Margit Burack, Bettan Nylén, Karin Schultz, Louise Pettersson (senare Ramholm) och Nanna Zetterstedt.

Så åter till nationens festligheter.

"Den 10 nov. firades inspektorsskiftet med en ståtlig och synbarligen angenäm middag på nationen. . . En mängd tal växlades och gåsen blev nog en smula kall, men oratorierna voro utan undantag väl värda den uppmärksamhet, som kom dem till del. Professor Per Perssons avskedsord, präglade av manligt allavr och manlig resignation, kunna här icke återgivas. De skola för visso, liksom den vördade talaren själv, länge leve i landsmännens minne."

Bland övriga "oratoriska evenemang" kan nämnas "den unge doc. Palmgrens känsliga tal för den gamle Ludvig Stavenow och den unge Ludvigs lustiga tal". Själv minns jag från denna fest att Palmgren talade om att man kunde slå ut väggen mot Stavenows gård så att denne verkligen kunde tjasas av hornboskapen. Föga kunde väl "magnifikusen" ana, att SN senare skulle invadera hela hans ståtliga hus.

"Middagens, för att ej säga hela kvällens clou var dock talet för kvinnan. Vid groggen reste sig nämligen lektorn Dr. Per Sigurd Bäcklund och höll med rörelse dånande stämma ett av varm känsla och rik övertygelse buret tal till Henne. Detta den germanska lektorsprosans hittills aldrig — ej ens av ätten Wellander — överträffade mästerstycke med sina fyndiga upprepningar, sina utsökta allegorier och sin måttliga självtillräcklighet — tryckt redan för 2,5 år sedan (och då ägnat grånade Karlskronastudenter) — förloerade icke i sin nya användning ett uns av sin egenartade tjuuning. . ."

Nu till *Teater* och spexet "Jakob och Labans döttrar". Författare och rollförteckning framgår av bifogade illustration. Ur Gökens recension, som för en gångs skull skrivits efter uppförandet, saxas:

"Dialogen är i hög grad fyndig. De mest skabrösa replikerna voro så skickligt inlagda, att det även för connoiseurer tog flera sekunder, innan den verkliga innebörden klart framstod. Denna olägenhet uppvägs emellertid därav, att man på några händer tog om de viktigaste replikerna en tre fyra gånger: en teaterteknisk nyhet, som säkerligen kommer att vinna stor efterföljd. . . Publiken var tacksam och något rörd."

I en mellanakt uppfångades emellertid denna replik:

"Fy fan! Ska' de' här vara spex? Då kunde man ju lika gärna gå på bio! Tacka vet ja' förr, da va' spexena råa, så man kunde ha roligt."

I tidningen kan man även läsa en "Hymn till Rakel" av Esau.

Den tredje stora tilldragelsen i nationalslivet är en hembygdsafton den 5 dec. då Carl Cederblad höll ett populärvetenskapligt föredrag till halva

hembygdens ära. Festen ansågs så remarkabel, att den anmäldes i två artiklar. Den första är av "Bara 1 fruntimmer" som förtjust skildrar den spritlösa festen — kaffe och ett skickligt halverat wienerbröd:

"Här sitta Honoratiores: Förste kurator, klädsamt blek och allvarlig, omgiven av sina trogna medhjälpare på ena sidan, och lektor-skan Essén på den andra. Mitt emot sitter andra pampar, icke minst aftonens föredragshållare. . . Lekande men intressant skildrade föredragshållaren sin födelse i det soliga Rekarne, sina bad bland näckrosor och knölsvanar i det klara Mälar- och Östersjöböljorna och sin barndoms lekar bland diabasgångarna och de prekambrika älydalar, som — tyvärr felaktigt — beskrivits av "Ångtruten" (= Einar Naumann). Så skulle studenterna alltid roa sig, tänkte jag, då vi klavsade hem i snöslasket. Ingen sprit, inget "punschande", inget skrån, nått och fint, passande för vår tids bästa ungdom och glädjande för bara 1 fruntimmer."

Jag ställer mig frågande inför detta aktstycke. Skrevs det av Gök-red, eller av Emy Cederblad, som i Uppsala Nya Tidning skrev under signaturen Bara 1 fruntimmer?

Den andra artikeln ger en något annorlunda bild av tillställningen:

"Sedan man börjat intaga kaffet med punsch (wienerbröd lär ha tillhandahållits för nykterister), höll vår ärade senior Calle Cederblad ett populärvetenskapligt föredrag till halva hembygdens ära. . . Efter föredraget avlägsnade sig icke studentskorna, och en animerad supning vidtog. . . Förste kurator sjöng. . . Några kända dikter upplästes frivilligt av herrar Thyresson och Cederblad. Sedan man på sedvanligt sätt trängt sig ned i biblioteket, stod där den sedvanliga nattsexan framdukad och försvann fermt. . . Därefter avlägsnade sig icke studentskorna, och en synnerligen trevlig supning vidtog. Jazzen mellan borden och landsmännen var emellertid av mycket hög kvalitet, varför studentskorna jämte motsvarande antal landsmän försvunno kl. 3 f.m. Då Förste kurator sålunda icke längre var kvar, vidtog en enskild animerad supning. Som vanligt ha därefter bilfärder till Flottsund, luncher, inställda middagar, cafébesök samt sedvanlig bondånger omväxlat.

Ur *Alfabetet* kan av utrymmesskal bara ett par smakprov meddelas:

Arrack är ett ljuvligt dricka. Burrack är en vacker flicka. Decorator Tage Trotte konstnär är i genombrotte'. Göken lägger gärna ägg mellan andras skål och vägg. K betyder Kling och Klang. Vilket löjligt sammanhang. Zetterstedt är rikt begåvad, smaskens tje och oförlovad.

JÖKEN 1936

(Organ för trall- och kaffegökar.) Årg. 96. Redaktionen okänd men olycksfallsförsäkrad. Ansvarig utgivare har trots ivriga försök ej kunnat erhållas. — Ups.: A. & W. Lito 1936. Tryckt som manuskript. 4 s.

Efter 13 års tystnad slog Jöken åter till, tyvärr som en liten ruggig och ofullgånge gökunge att döma av vinjetten, som mest liknar Kalle Anka. Den nya stavningen "Jöken" gissar jag är att betrakta som en hyllning till den Jöran som en gång hette Göran och som nu var nationens inspektor.

De roliga och klatschiga illustrationerna är det bästa i årgången.

Av innehållet i övrigt kan citeras ett par inspirerade dikter:

Nu är det gask- & röktid
nu är det åter löktid
då hyacinten gror.
Nu är det där- & jöktid
nu är det vår- och spöktid
och rim i hjärnan snor

För red. är klipp- & knycktid,
en ständig drick- & zwücktid

då man på G — $\frac{t}{s}$ gnor *)

För A & W är trycktid,
— tju'fem öre pr stycktid
för läseskaran stor.

*) Gynna Jökens annonsörer!

Den andra dikten innehåller ett hyllningsode "Till vår yngste doctor".

Anakreontiskt yr och glad
Du steppar stundom till den grad,
att alla med beundran ser
Din färdighet och Ditt manér.
— Men bort all yra, bort allt glam!
Nu håller Claes helt allvarsam
Artemidoros', siarns, hand,
som honom för till drömmars land,
Där, lycklig, dansar Du Din dans,
där blir Du krönt med lagerns krans! (= Claes Blum²³)

23. Blum, *Claes* Hjalmar Adolf, 1903—45, fil. dr., docent i grekiska språket. Inskr. ht 1923. 2 Q vt 28—ht 28, 1 Q vt 32. Nekrolog i Majh. 1945 av Gunnar Holmquist.

I *Abc-k* orkade gökungen ej med mer än 11 bokstäver, varav två ägnades Sven Frigell:

Blum som drömboksspecialist
blivit doctor sedan sist.

Carl bevakar traditionen,
sederna, den goda tonen.

Exkurator Sven Frigell
höll kuratorstal en kväll.

Gask är nåt' som fordom fanns
ersätts nu av té med dans.

I är det man måste ligga
för att pengar sammanvigga.

Jöran mot profeters skara
Nathan Lindquist vill försvara.

Krogar äro skumma ställen
av dess kunder är Frigell en.

(forts. i nästa nr.)

Bland de annonser som gynnar Jökens ekonomi kan nämnas (se den anförda dårdikten):

"Det är Synd, säger teologen, att inte gå på Gillet.
Ät en bit och ta en skottår på Gästis."

Fråga: Vart vända sig i livets alla svårigheter? Oviss.

Svar: Ring A.B. Carl-Service (innehavare dr Tibblin²⁴).

Specialitet: heminredningar, husbyggen och råd till nations-
ämbetsmän. (annons)

Av Majhålsning 1936 framgår, att denna Jök publicerades till skottårsfesten den 29 februari. I krönikan "Från vår till vår" sägs det:

"Vid samma tillfälle utkom även "Jöken", visserligen icke särdeles vidlyftig men ändå mycket uppskattad, och det vore ju värdefullt om denna gamla tradition, som i och med "Jökens" utgivande återupptagits, kunde bibehållas under kommande år."

Av denna fromma önskan blev dock intet. Den sörmländsk-nerikiska spexgöken tycks utsänt sitt sista lockrop. Eller har jag fel?

24. Tibblin, *Carl* Torsten, 1903—69, med. lic., regementsläkare. Inskr. vt 1925. Senior vt 35. Nekrolog i Majh. 1969/72 av Åke Åkerström.

Så har jag hunnit till slutet av min lilla bibliografi över de SNärkingska gökarna (för att använda nationens nutida språkbruk). I en notapparat lämnas upplysningar om några av protagonisterna på den nationella skådebanan. Alltsammans överlämnas som ett "working paper" till gagn för en framtida, mera fördjupad, litteratur-sociologisk forskning. Ku! Ku!

Carl Hulth med "formellt" biträde av
Märtha Elvers-Hulth.

LITTERATUR

- Aggeroth, Birgitta, 1949—, fil.kand.
Studenter och nationsliv — Södermanlands-Nerikes nation 1899—1915. (Majh. 1974: s. 29 om C. G. Gyllenhjelm och Curt Tillman.)
- Asplund, Karl, 1890—1978, fil. dr., författare, professor h. c.
Livets smultronställen. Minneskåseri, Sthlm 1945, (s. 141—45 Sörmlänningar.) Studentminnen. (Majh. 1943.)
Det var en gång. . . Utdrag ur nationskrönikor skrivna av Karl Asplund, med kommentar av Sylvia Boström. (Majh. 1961: s. 141—45 en versifierad skildring av spexturnén 1911.)
- Barr, Knut, 1871—1929, fil. dr., författare.
Då vi lågo i Uppsala och Lund. Studier hos Alma mater. Sthlm 1906 (tillsammans med John Wigforss, som skrev om Lund): (s. 11 ff om Gökarna, s. 219 ff om spexen.)
- Berggren, Håkan, 1936—, fil. lic., byråchef.
S. A. Hedin och Natio Sudermano-Nericia. (Majh. 1962: även om S. A. Hedin som Gökförfattare.)
- Falck, Albert, 1867—1938, redaktör, författare.
Flottsundsfärden. En nationsgök från 1898. (Majh. 1934: handlar om Arvid Möllers cykelfärd till Flottsund, en frukost, en revers på 65 öre, som långt senare inlöstes av Falck. Vid avskedsfesten för Möller den 5 mars 1898 upplästes denna gök och "assignaten", väl inramad överlämnades till festföremålet. Denna klenod är väl förvarad i VFN:s arkiv.)
- Forsslund, Karl-Erik, 1872—1941, fil. hedersdoktor, skriftställare.
Skådespel och skaldeliv i 90-talets Uppsala. Upps. 1937. (Hågkomster och livsintryck. 18. Uppsalaminnen.) (s. 210—18 om spexen på nationen.)
- Hyltén-Cavallius, Ragnar, 1883—1970, jur. kand., regissör.
Spex och leverne i seklets gryning. (Majh. 1951: s. 39—42 om spexet 1907.) Teaterbiten. Sthlm 1958. (s. 102—04 om spexen 1907 och 1911.)
- Karlson, Karl Fredrik, 1831—1900, lektor Örebro 1862, kyrkoherde i Nyköpings östra församling 1883.
Bilder ur studentlivet i Södermanlands-Nerikes nation i Uppsala, omkr. 1839—50-talet. (Till vår hembygd. Minnesblad utg. af Södermanlands-Nerikes nation i Uppsala till förmån för dess nya nationshus. Sthlm 1897. s. 4—11.)
"Pastorn". (= Carl Abraham Löfvenius) Bild ur studentlivet i Uppsala och Södermanlands-Nerikes nation omkr. 1840-talet. Efter anteckningar. Nyköping 1897. — Separataftryck ur Södermanlands läns tidning. 1897.)
- Lagerholm, Julius, 1867—1943, förste marinläkare.
Södermanland-Närkes nation. Biografiska och genealogiska anteckningar om i Uppsala studerande Södermanlänningar och Närkingar. 1595—1900. Sunnansjö 1933. Åren 1876—1890 även utg. i Majh. 1930, 1931 och 1933.

Lahng, Lars Herman, 1826—98, läroverksadjunkt Strängnäs 1858, konsistorie-amanuens 1862—91. Hedersledamot 1897.

"AAAAAAA???" eller Zettrims irrfärder till lands och sjöss. Episk dikt i fjorton sånger och en half af L. H. L. Säsom parentation öfver "Zettrim" föredragen å Södermanlands-Nerikes nationssal i Uppsala ht. 1850 och nu 1892, med auktorns aftrugade bifall, till tryck som manuskript befordrad af K. Fr. K. Nyköping 1892. Zettrim = domänintendenten fil. dr. Gustaf Wilhelm Zetterstedt, 1824—80.

Några gamla Gökur. Nora 1892.

Enligt Bygdéns anonym- och pseudonymlexikon utg. av kyrkoherden Johan Emil Jansson (1839—1915) och häradskrivaren Christian Hultman (1839—1915). Författarna till de 13 gökarna är även namngivna.

Sahlgren, Jöran, 1884—1971, professor, nationens inspektör 1931—42.

Glädjespridare. Minnesbilder. Sthlm 1956. (s. 67—74: Carl Carlson Gyllenhielms underliga öden samt s. 143—50: Lektorn (om Per Sigurd Bäcklund).

Starbäck, Orvar, 1933—, fil. mag.

Kungstigern. (Majh. 1962: en del Gökur omnämnes.)

Engelbrekt och Södermanlandsnerikingarna. (Majh. 1963: om Göken vid ett Engelbrektsfirande.)

Södermanlands-Nerikes nation. Majhälsning till landsmän.

[Från vår till vår] [1(1928)] — Upps. 1928—.

De 6 första årg. med undertiteln: En majhälsning till äldre landsmän. Denna mer än 50-åriga serie skildrar nationen från maj 1927.

Söderström, Erik, 1863—, tillhörde Gästrike-Hälsinge nation.

Det fanns ett Uppsala. Bland framtidsmän och överliggare i 80-talets Uppsala. Sthlm 1937.

Är den bästa skildringen av studentlivet i Uppsala från denna tid. Han känner så gott som alla. Han omnämner ett flertal studenter från S.N. nation. I Marknadsgöken 1887 figurerar A. Carlberg (med sitt "Gastronomiska lexikon". Han benämnes som "Tjocka Carlberg" (125 kilo) och Axel Bergman i "Charaden" som kolossalt lång. Greven C. G. Hård omtalas på s. 316—18.

Wetterstrand, Nils, 1889—1956, lektor vid Lundsbergs skola.

På långfärd med madagaskariter. (Majh. 1951: om spexturnén 1911.)

Blick på 30-talet av Gunlög Lundgren

*Klubbmästarinnan Gunlög
på nationens Luciarevy 1934*



Seniorföreningens ordförande bad mig i början av hösten att vid föreningens sammanträde förmedla några minnesbilder från Nationens 30-tal. Jag glädde mig mycket över uppdraget till att börja med men fann snart att min förtjusning över uppdraget visade sig påtagligt överstiga min förmåga att i minnet återkalla de händelser till vardags och till fest, de intriger och de heroiska utspel och den uppsättning av aktörer, som gav vår tid på Nationen dess profil. Det gör att jag inte alls kan leva upp till de förväntningar på avslöjanden och pikanta interiörer som en och annan trots avståndet i tiden, till äventyrs bespetsar sig på. Något bidrag till bekännelselitteraturen kan det alltså inte bli tal om.

Vid mina trägna försök att fiska i glömskans flod sökte jag till en början hjälp hos mina båda bröder, som liksom jag trampat dessa tiljor, som en gång i så hög grad tycktes oss föreställa världen. Där stod emellertid föga att hämta. Den ene visade sig om möjligt ännu mera förvirrad än jag själv i sina minnesbilder av sin tid på Nationen, som på det hela taget sammanföll med min egen. Det enda han med säkerhet kunde erinra sig var att den 2 maj ofta infallit direkt efter sista april och att Hornboskapen då liksom nu "blåst över sjö och strand".

Min andre bröder — den yngre av dem — tillhörde en efterkrigsgeneration på Nationen, för vilken intet var heligt — varken Trappmarschen eller Carl Carlsson Gyllenhielm. Att förvänta sig något konstruktivt bidrag från en sådan — det insåg jag snabbt — var fullständigt meningslöst. Dessutom hade risken varit stor för påtagliga anakronismer.

Det såg alltså ut som om jag fick lov att klara det här uppdraget helt på egen hand. Under pågående höststädning föll då i min hand ett par

nummer av "Södermanlands-Nerikes Nation Majhälsning till landsmännen" med för mig synnerligen lämpliga årgångar. — Här skulle jag vilja utbrista i ett lovtal över denna förträffliga och omistliga skrift. Visserligen är det väl sant och visst att var och en av oss med Pär Lagerkvist och med tiden "skall vandra ensam utan spår", men så länge Majhälsningen består finns ändå chansen till några fotavtryck i strandbädden — ett kollektivt vittnesbörd om våra lekar och vår existens!

Alltså satte jag mig till att lusläsa "Från vår till vår" i åtminstone trene årgångar. Ju mer jag läste desto mer text fann jag också mellan raderna. Här som i andra sammanhang visade det sig att *kalk* i alla former har en underbar förmåga att rena vad skumt och dunkelt är. Här kommer nu sålunda den nakna och osminkade sanningen om "vår stund" på Nationen i ett fjärran 30-tal.

Märkligt nog är det ju så med varje generation på vår Nation att den faller mellan två andra. I historiens klara ljus kan en och annan sådan period tyckas ligga en smula inklämd mellan sina grannar, som ser ut att torna upp sig som väldiga fjällmassiv. Nämner jag vad som kom *före* och *efter* vår epok, kanske någon kan tycka att vi måste ha varit en sådan kläm-generation. *Före* oss — ett 20-tal med båten till Grekland och Gasksignal — "Barrabam lös!" — som signaturmelodier. Och med en Arne Furumark, en Sven Frigell och en Calle Tibblin som de stora prämdragarna.

— Och så på andra sidan — ett 40-tal, då vår andes stämman inte bara i Uppsala utan långt ut i vida världen uttryckte sig på Eskilstuna-mål och Nyköpings-dialekt med Stor-Sven och Ulf Peder Olrog som härolder och då "Samling vid pumpen" var stridsropet.

Intet kan dock vara felaktigare än att tro att vi levde och verkade på Nationen under en ointressant och händelselös mellanperiod. Här gäller i sanning Geijers ord "Hvad stort sker, det sker tyst". Fel också att tro att vi inte bullrade. Det förstår var och en om jag nämner namn som Lars Hellberg, Olle Berg och P-A Persson. De var alla tre söner av vårt 30-tal. Läger jag därtill Britta Sahlin och Brita Ramstedt behövs inga fler bevis för att det då var minst lika mycket "Opp och hoppa Tor" som på 40-talet. Men det var kanske ändå så, att det stora som hände, det märktes kanske inte så mycket *då*, men oj, vilka verkningar det fick för framtiden på Nationen! — Och härmed övergår jag till den mera vetenskapliga delen av min framställning.

I mitten av 20-talet hade Nationen i runda tal 230 landsmän. Av dem var endast 13 kvinnor. Det motsvarade dryga 5% av medlemmarna. Tio år senare var landsmännens antal 290, av vilka 45 var kvinnor eller drygt 15% av medlemmarna — en tredubbling på ett decennium.

Dessa tysta, statistiska siffror talar sitt tydliga språk. Det nästan 300-åriga manssamhälle som Nationen utgjort är vid denna tid påtagligt på väg att undermineras. Kampen sätter in på flera fronter. Den börjar redan

i slutet av 20-talet med infiltrationer. En och annan studentska lyckas då nästla sig in i Nationens nämnder och kommittéer. Snart upptäcker man ett par strategiska punkter som man inriktar sig på. En sådan är klubbverket. Först får man in en särskild "kvinnlig ledamot", som det heter i dokumenten, i det som på den tiden kallades för klubbkommittén. Man når en etappseger höstterminen 1932, då den första klubbmästarinnan dyker upp. Från den positionen sätter man så in flankangrepp och kniptångsrörelser. Med Lucia som skyddspatron och täckmantel bryter man igenom och ställer till virrvarr i Nationens uråldriga festkalender. Under några år böljar nu striden fram och tillbaka. Hör här:

1929:

"Den 11 december hade Nationens studentskor inbjudit landsmännen till en mycket animerad Luciafest. Till denna hade åstadkommits de mest underbara saker, till vilka får räknas både de vackra dekorationerna och de med smak och skicklighet planlagda och utförda kabaretnumren. Den allmänna meningen var den, att studentskorna — som vi naturligtvis väntat — presterat det otroliga."

Av det referatet förefaller ju segern ha varit fullständig. Men det visade sig vara en Pyrrhus-seger, för så här låter det påföljande år:

1930:

"Med lovvärt nit hade Nationens studentskor gjort förberedelser till en Luciafest, vilken tyvärr måste inställas på grund av landsmännens bristande intresse."

Kampen hårdnar och nu tillgriper man från motståndarhåll mycket lumpna metoder. Döm själva:

1931:

"Nationens studentskor hade även detta år gjort förberedelser till en Luciafest, vilken dock till följd av vaktmästarens sjukdom måste inställas."

Man kan verkligen inte låta bli att undra om någon varit framme och blandat gift i bägaren eller ärtsoppan.

Hjältekonungens år 1932 tycks det inte ha varit lämpligt med något Luciafirande. Källorna har ingenting att förtälja därom.

Men nu var det 1933, och Nationen tillfördes ett antal stridslystna och listiga amasoner. Så här berättar krönikan:

"Studentskorna försökte organisera en kaffeservering på Lucia-morgonen i några av landsmännens kupor. Detta initiativ rönt dock så klen uppskattning att man i stället beslöt invitera landsmännen till Nationen på en kopp kaffe och en lussekatt. Genom att denna fest för-

lades till den för landsmännen lämpliga tiden kl 8 på aftonen liknade salen mer en talrikt besökt nationsafton än en Luciafest."

Eftersom jag just den här hösten kom mera aktivt in i bilden och snart nog blev Nationens klubbmästarinna — den tredje i ordningen — övergår ja nu till ett mera personligt pronomen. — Vi utformade nu en stridsplan med mera spex, sex och psykologi i än tidigare. Huvudnumret blev från och med nu en balett. "Den väckte inte minst de äldre landsmännens förtjusning", konstaterar krönikan torrt och träffsäkert. Vi spädde på ytterligare och satsade ännu hårdare på de äldre landsmännen, där så att säga "bockarna Bruse" var som mest seglivade. Vi beredde dem möjlighet till underbara Ego-tripper genom att anordna tävlingen "Vem blir Nationens Lucas i år?" som ett uppskattat inslag i Luciafesten.

Med det var fältet inom kort upprivet och den definitiva segern vår. Långt senare sägs visserligen Lucia-kronan vid ett tillfälle ha hamnat en smula på sniskan. Det var då Ulf Peder Olrog inför den intågande ljusdrottningen med Taube och sin hesa hals klämde i med: "Det brinner i



På Madagaskar våren 1935: Mattias Yrgård, Klas Berger och Tore Jungnell.

martallens topp!" Då hade den tysta kampen dock gett så många segrar, att våra fästen höll stånd även mot detta tunga artilleri. Var det inte rent av så att det nästan allmänt omfattade stridsropet "Odlå Ulla!" något år tidigare lett till att Ulla Odmark som den första av landsmaninnor kunnat sätta sig till rätta i förste-kurators-stolen? Jag tror det!

I mitten av 30-talet kom en lycklig tillfällighet oss till stor hjälp i vår lika uthålliga som heroiska kamp. En av de store i vår generation — Lasse Hellberg — hade upptäckt att den förnämsta av Nationens musikaliska riksklenoder — spexet "På Madagaskar" — sedan nära ett kvartssekel låg och samlade damm någonstans i Nationens gömmor. Visserligen ljöd då och då som ett eko från flydda och bortglömda föreställningar "Uschiameja" och Stridsvind" vid Nationens fester. Sant var också att man i Nationens bibliotek efter någon möda kunde få fram Karl Asplunds madagassiska porträttkatalog. Men det hade börjat lukta relikter av dessa sånger och bilder. Få kände till deras ursprung och ingen kunde längre riktigt redogöra för i vilket sammanhang de hörde hemma.

Det var här som Lasse Hellberg gjorde sin kanske största insats i Nationens historia. Han letade reda på det bortglömda och satte i känd stil igång med att "rätta till det grövsta" av fel och missförstånd i tradition och verklighet kring spexet. Turligt nog fanns då på Nationen en uppsättning landsmän med apparitioner — jag tänker särskilt på en Hans Stiernqvist, en Klas Berger och en Erik Jonsson (sedermera Lars Erkman) — och även röster som visade sig vara väl lämpade för det negroida spektaklet.

På teatervinden var det emellertid inte möjligt att återfinna annat än trasiga och multnande rester av kostymer och övrig rekvisita från 1911 års föreställning. Där såg vi då vår chans. Vi lånade samman ett antal symaskiner och släpade dem till Nationen. Salongen förvandlades till systuga och under ett par veckor vårvintern 1935 tillverkade vi färgsprakande dräkter till den mäktiga drottningen Uschiameja, hennes undersköna dotter Guttaperka, den blodtörstige överhovmänniskogödaren Gluffo, den lika skenhelige som fetglänsande översteprästen Uffo, stormoritaskernas stormoritask, härskaren över Monomotapa, kung Radamuffo med tolv tusen hustrur, fransösen A la Bonneheure, studenten Vigg — blek om nosen — samt ett myller av apor, evnucker, hudavdragare och antropofager. Fantasin blommade och med nål och tråd träcklade vi samman ett kamratskap på Nationen som blivit bestående. Det kunde inte heller undgå att göra intryck på landsmännen att *matriarkatet* härskade "På Madagaskar" med en frodig och förlösande frejdighet och att det var Guttaperka — "en jungfru, blyg och kär" — som till slut tog hem spelet.

— Jaha, så gick det till när vi intog Nationen!
Tro mej om ni vill,
men så lyder traditionen!

"Mellan två kamratmöten"

av Gunvor Edstam



"Att träckla, fälla, sälla, välma hö och plåstra sår har af ålder varit quinnors göra. Månne de ej ofta vållat gräl? Jovisst. Men det månne ej alltid hafva varit deras fel." — Ni känner igen ramsan från Carl Jonas Loves Rättstafningslära av år 1829. Ett försök till travesti kunde kanske låta så här: "Att plöja, harfva, hamra, föra krig och — *hålla tal* har af gammalt varit karlars göra." — När Seniorföreningen nu för nionde gången samlas till höstfest, har man kommit underfund med att också studentskor kanske kunde ha något att berätta från sina år i Uppsala och vid Nationen. För att i någon mån ta skadan igen kommer vi två stycken den här gången. (Det får ni försöka stå ut med!)

Hur kändes det att vara studentska (ja, det hette faktiskt så på den tiden) på 1930-talet? — Vad studierna beträffar gällde nog i högre grad än nu att det ibland upplevdes som nödvändigt att vara minst lika bra, helst lite bättre än sina manliga kamrater, åtminstone för att våga satsa på något mer än grundexamen. (Ja, jag talar förstas bara för mig själv; jag som skrämdes bort från vidare studier i litteraturhistoria efter att ha besökt samma examinatorier hos Anton Blanck som Teddy Brunius, då 18 år och recentior. Det tog mig 20 år att våga återvända och gå vidare!)

En kvinnlig lärarkollega, student på 20-talet, berättade en gång för mig, hur hon som elev till Lydia Wahlström i Ahlinska skolan fick sig inplantat, att kvinnliga studenter ovillkorligen måste visa sig minst dubbelt så bra som sina manliga kamrater för att över huvud erfara nåden att bedriva universitetstudier. — "Och där gick jag, stackars flicka, och kände att jag skämde ut hela Stockholms Högskola genom min enkla närvaro!" slutade hon. Fullt så illa var det väl inte med mig; jag upplevde mig inte som en chikan för Uppsala Universitet, men nog drogs man med miko!

Gunlög har gett oss några fina glimtar från spexandet på Nationen, jag vill knyta an där och bidra med ett par teaterepisoder som förmodligen inte så många av er har hört talas om.

Under min första uppsalavår (1937) var jag med om en teaterresa till Solbacka läroverk (av alla ställen!). Esse Björkman, som var nationens teaterdirektör, hade fått ihop ett gäng sörmland-nerkingar, örebroare mest, och övat in August Blanchés "Ett resande teatersällskap". Varför stycket aldrig gavs på nationen och varför vi skulle ut i geografin med pjäsen, vet jag inte, har i varje fall glömt det. (Att det blev just Solbacka som fick förmånen att se spektaklet, berodde på att Esse hade tagit studenten där året förut.)

Han hade förstas vikt Sjöwalls, teaterdirektörens, roll för sin egen räkning. Astor Mandeus spelade Gråberg, och Bengt Georg Gilmark var hans teaterbitne unge son, som är kär i Sjöwalls dotter. Själv staterade jag som vestal i pjäsen. Naturligtvis var "hög och sann konstnärlig anda rådande i vår tropp"! Bengt Georg hade också en annan viktig roll i sammanhanget: han var vår chaufför i den förhrydda bussen (som var av rätt ansenlig storlek, vi var ju rätt många). Aldrig ska jag glömma, hur han vid S:t Eriksplan i Stockholm först körde rakt över en refug, men sedan med en elegant sväng parkerade bussen utanför en Norma-restaurant, där vi intog en tidig frukost inför dagens strapatser. Det var söndagsmorgon och långt före stora bilexplosionen.

Ett annat teaterminne är också det förknippat med hjärtat av Sörmland. I juni 1939 deltog jag för första och enda gången i en av Nationens hembygdskurser. Platsen var Flenmon nära Hälleforsnäs. På midsommaraftonen skulle gänget från Nationen svara för en del av underhållningen i Hälleforsnäs' Folkets Park. Teaterspektakel skulle det varra. Och det blev det! Sven G. Svenson i imponerande gestalt av teatermannen Petter Stenborg (en kändis i såväl k. hufvudstaden som i landsorten vid 1700-talets mitt) kom inåtkande med alla sina sujetter i en skrinna dragen av två oxar för att spela upp en lustig commedia för den församlade allmogen från trakten. Vi som föreställde den begäpande allmogen var liksom övriga agerande skrudade i tidstypiska dräkter inlånade från Skansens kläd-

kammare. Skam till sägandes minns jag inte mycket av handlingen, men jag kommer ihåg att oxarna var dåliga på att ta regi och att det var ett visst bestyr med att få dem att gå åt rätt håll. Jag minns också Alf Johansson som beriden budbärare och hans bekymmer med en ganska istadig häst.

Veckan efter begivenheterna i Flenmon for jag till England och hade planerat att stanna där hela höstterminen för språkstudier. Men det blev inte så. Den 28 augusti anlände ett lakoniskt telegram, det kortaste jag någonsin fått: "Res hem! Pappa." — Motvilligt började jag ordna för hemresa. Bäst att lyda order, men inte trodde jag på något krigsutbrott; man hade ju München 1938 i friskt minne. — Mer än tacksam var man emellertid över att vara hemma igen, när man i Göteborgs hamn 1 september på morgonen möttes av löpsedlarnas: "TYSKA ARMÉN IN I POLEN". — Någon tid senare i Uppsala mötte man många med liknande erfarenheter av avbrutna studieresor. Och de som inte hade kommit iväg före september hade haft det betydligt trassligare med att alls få någon båtlägenhet hem.

Fr.o.m. hösten 1939 var Uppsala sig inte likt. Ens manliga kamrater ryckte in i beredskapen, i december började finska vinterkriget. Nationsbyggnader användes tidvis som förläggningar för inkallade under utrustning. En promenad längs S:t Larsgatan en vinterkväll kunde ge en egenartad syn: militär på post utanför vår egen Sörmland-Nerikes, utanför Upplands, utanför W-dala. — April 1940: Danmark och Norge ockuperade — hur går det för oss? Hur länge ska vi klara oss utanför?

Pingsthelgen 1940 var vi några stycken som hade farit ut till Skarholmen för att njuta av den vårfräscha grönskan och i någon mån av maten och musiken. Om den delen var speciellt njutningsrik, kommer jag inte ihåg, men desto tydligare är minnet av rösten i högtalaren — plötsligt, mitt i dansen: "All militär omedelbart tillbaka till resp. förband!" — Vad ska hända nu? — Men än en gång blåses "faran över" för Sveriges del. Efter vad jag senare hörde, lär detta ha varit det närmaste ett direkt krigsutbrott som vi någon gång var under krigsåren.

Nästan exakt ett år senare, när jag en dag i april just hade lyssnat på middagsnyheterna i radio, fick jag höra en efterlysning, som berörde mig djupt. "Stadsfiskalen i Alingsås har begärt efterlysning på 40-åriga Karin Boye från Stockholm, som tillfälligt vistas i Alingsås och som idag försvunnit från sin bostad i Alingsås. Den försvunna beskrives vara /— — / ovanligt mörk med svart hår och påfallande svarta ögonbryn, blå ögon /— — /. Hon går med bestämda steg. Vid försvinnandet etc") Vi vet alla hur det slutade. Och hur Hjalmar Gullberg skrev en dikt till hennes

¹⁾ citerat efter Tideström m.fl. Lyrisk tidsspegel.

minne, där han lyckades med balansakten att rimma "Alingsås" på — "Thermopyle, Greklands lås".

1942 blev min sista vårtermin i Uppsala, och den kulminerade i ett kamratmöte på Nationen sista april och första maj, och man fick återse många av de ansikten som man fäst sig vid fem år tidigare. Jag hade turen få min uppsalatid inramad av kamratmötesfestligheter. Aldrig kommer jag att glömma den första våren 1937. På Nationen alla äldre landsmän av olika årgångar Martin Jansson, student 1888, med sitt vita jul-tomteskägg var t.ex. hedersförstekurator. Och för första gången fick jag uppleva vad akademisk vältalighet vill säga, när den är som allra bäst. Särskilt minns jag Gunnar Sörbom och Calle Cederblad från det här kamratmötet. Jag ska heller aldrig, så länge jag lever, glömma, hur det kändes att för första gången stå bland de tusentals studenterna på Slottsbacken och lyssna till Gunilla-klockan och höra de härliga vårsångerna sjungas. Det blev till ett sådant där ögonblick, då allt möjligt rinner in i nuet: mycket som man har upplevt; mycket man har hört, annat man kanske har läst; man känner att man är en del av ett väldigt sammanhang, en lång tradition.

Kamratmöte 1937, kamratmöte 1942 — det har gått några år sedan dess. Och nu sitter vi här igen i den gamla nationssalen och känner gemenskapen som förr i världen. Det är svårt att hitta ord, som inte verkar banala eller alltför patetiska. Jag måste söka hjälp hos någon, Karin Boye, som jag nyss talade om, har en dikt som kanske inte många av er har upptäckt. Den handlar visserligen om skolan, men vad det i själva verket rör sig om, är hur kulturarvet bärs vidare från generation till generation. Och jag föreställer mig att det i någon mån är vad man fortfarande sysslar med i den här gamla lärdomsstaden, vissa illavarslande bulletiner till trots.

Förresten — skolan har vi alla gett många av våra ungdomsår, vi har eller har haft barn i skolan, åtskilliga av oss verkar dä: idag. Och dessutom — hur många av oss kommer inte från lärarhem?

Alltnog, här Karin Boyes dikt:

Det finns gårdar och planer, som har ljudit så länge
av rop och av skratt och av stojande lekar,
av gälla små röster och målbrottsstämmor,
att ännu i ensamheten stenarna ekar.
Det finns rum, där själva väggarnas trä har sugit åt sig
så friskt ungt liv, att det aldrig kan bli borta,
och kanske av gäspningar och kanske av rädsla,
och kanske av den spänning som gör timmarna för korta —
ja kanske av det andlösa lyssnandets stunder
och upptäckarglädjen inför nya gamla under.

Det finns trappor, som är nötta av släktleds fötter
i otaliga skolor och otaliga länder.

Vilken ström har runnit fram mellan skolornas murar
som en flod väller mäktig mellan vilande stränder!

En flod av ung värkraft och nya möjligheter,
än sjudande av oro och jäsande frågor,
går fram mellan bräddar, som den själv inte format.
med framtidens frön i sina bullrande vågor.
Och murarna frågar: Är vi bara det gångna?
Är vi hindret, som får kraften att brytas och hämmas?
Är arvet som vi lämnar så övermäktigt
att kanske själva framtiden låter sig dämpas?

Men då susar det ur träden och gräset och regnet:
Det som verkligen är framtid kan ingenting dämpa!
Och ur väggarna svarar det med gångna släktens röster:
Det som verkligen är liv, det kan aldrig bara hämma!
Vad vi samlat av rön, av dröm och hopp och vilja
är för dyrbart att dö, när vår levnad är förliden.
Vi bar det till floden, den unga starka floden,
som kanske tar det med sig mot den kommande tiden.
Och bland allt som vi lämnar och allt den tar med sig
finns det mycket som ska sjunka till botten och glömmas,
men det bästa vi fann och det rikaste vi levde
är frön, som har kraft, och ska bevaras och gömmas.

Så knyts i den stora strömmen tanke till tanke
och vilja till vilja, medan timmarna skrider,
tills led efter led släpper händer som de hållit
och går för att ta vid med *sin* uppgift omsider.²⁾

²⁾ Prolog vid en skolfest, publicerad i posthuma *De sju dödssynderna*.

Avlidna landsmän

Död

25/3	1981	Annell, Anna-Lisa, hedersledamot 1963
13/4	1981	Ström, Lars Hilding Jonas
13/4	1981	Nilsson, Nils-Ola
26/4	1981	Montan, Gull Svea Agnes Fanny Sofia
/4	1981	Ström, Karin Maria, f. Hübinette
16/5	1981	Wahlund, Bo Leonard
17/5	1981	Enhörning, Stig
11/6	1981	Guldberg, Harry Vilhelm
12/6	1981	Hannerberg, Karl David
5/7	1981	Alvesjö, Karl Östen
19/7	1981	Jamgren, Alma Selma Maria (Maja)
5/8	1981	Arning, Knut Samuel
8/8	1981	Gerzén, Per Erik
13/8	1981	Edén, Rudolf, hedersledamot 1968
20/8	1981	Berglund, Bengt Gustaf-Adolf
24/9	1981	Aronsson, Harald, hedersledamot 1972
13/9	1981	Lindsten, Sven Göran
5/10	1981	Bjelkhagen, Per Axel Ingemar
10/10	1981	Wassberg, Lars Fredrik
17/10	1981	Brodén, Ivar Elof
5/12	1981	Kihlberg, Oscar Elias
8/12	1981	Abrahamsson, Per Holger
20/12	1981	Essén, Ida Lovisa Ingeborg, f. Nordström
29/12	1981	Isoz, Nils Per Ernst
14/1	1982	Bäcklund, Berndt Yngve
15/1	1982	Brantberg, Oskar, Arne
28/1	1982	Högberg, Axel Hilding
5/2	1982	Löfgren, Per Erik Olof
8/2	1982	Mäsner, John Helge
26/2	1982	Hasselbrink, Karl Gutav
27/2	1982	Månsson, Ola
9/3	1982	Fredner, Bengt Petrus Fredrik

Inskr.	född	
1930	17/2	professor emeritus
1927	10/8	f. d. överläkare
1937	20/8	f. d. lektor
1933	12/6	fil. lic., konstnärinna
1960	27/11	fil. mag
1934	29/1	kontraktsprost
1929	4/5	jur. kand., civilekonom
1903	21/10	f. d. hovrättspresident
1921	29/7	professor emeritus
1925	9/9	f. d. lektor
1925	27/6	f. d. läroverksadjunkt
1910	28/7	advokat
1948	10/11	bitr. överläkare
	29/12	f. d. institutionsvaktn.
1930	31/3	prakt. läkare
	23/9	f. d. landshövding
1931	27/4	f. d. amanuens
1932	5/8	leg. läkare
1943	16/6	advokat
1925	2/2	tandläkare
1907	6/11	f. d. läroverksadjunkt
1913	7/3	kyrkoherde emeritus
1909	13/3	fil. mag., fru
1914	4/8	f. d. byråchef
1924	28/9	f. d. kontraktsprost
1923	17/7	tobakshandlare
1929	21/12	fil. lic.
1906	24/2	advokat
1927	11/10	redaktör
1918	10/2	f. d. kyrkoherde
1922	20/7	f. d. f. c. skolläkare
1924	19/8	tandläkare

Från vår till vår av Marita Ed



I Q och Inspektör.

Den 24 mars skrev Nationen historia. I och med att Christina Carlsson (bördig från Köpenhamn) valdes till Tredje Kurator och undertecknad (bördig från Strängnäs) valdes till Förste kurator utgjordes Kuratalet för första gången av tre kvinnor. Detta uppmärksammades bl.a. av Eskilstuna Kuriren, som kom och gjorde ett trivsamt reportage om oss och Nationen.

Detta var dock inte det enda ovanliga som hände denna vår. När vi med nyinstallerade hedersledamoten, Bo Setterlind, i spetsen, skulle bege oss till Polacksbacken efter Majmiddagen föll snön tät och HB fick vatten i lurarna och lät lite falskare än vanligt.

Detta kompenserades dock med ett underbart Vårbalsväder och de studenter som köat tio timmar för att få en biljett, behövde inte ångra sig. Stämningen var hög och i sällskap med Inspektorsparet Saldéen, lät vi champagnekorkarna på Göteborgs smälla till långt in på småtimmarna.

Terminens sista Landskap gick av stapeln den 18 maj och ett hundratal Landsmän infann sig för att välja nya Ämbetsmän och delta på terminens tveklöst mest populära sexa. Bland de 60-tal ämbetsmannaval

som gjordes kan nämnas att Förste kurator emeritus, Anders Sverke, valdes till Sånganförelse och att Hans Malmros följde en släkttradition och blev vald till 2:e fanbärare. Teaterdirektör Håkan Olofsson omvaldes. Något vi är mycket tacksamma för p.g.a. hans förmåga att både producera roliga spex och minnesvärd seriös teater.

Sedan var det sommarlovsdags och många lämnade staden för att segla, sola, golfa eller rent av arbeta. Sommarrestaurangen var dock öppen hela sommaren, så de som var kvar i stan behövde inte känna sig husvilla.

Den 14 juli levde Nationen upp. Ett hundratal SNärkingar (och några tappra från andra Nationer) stormade bastiljen och släppte ut fångarna. Middagen intogs på Östgöta Nation, där undertecknad hade glädjen att av Bengt Georg Gilmark mottaga en minnesmedalj.

Vi började höstterminen 1981 med att välja ny Proinspektor, då Carl-Gösta Widstrand fått utlandstjänstgöring. Landsmännen valde prof. Leif Lewin. Han mottog beskedet med stor glädje och har sedan dess tillsammans med sin fru Barbro, varit en flitig gäst på Nationen.

Den 10 oktober vet de flesta vad som hände. Seniorsföreningen hade då sin höstsammankomst och jag tror jag vågar påstå att Harald Rydberg, Bjarne Forss m.fl., tillsammans med Nationens Kuratel, lyckades ordna en mycket trevlig tillställning.

Jag själv och dåvarande andre kurator, Kerstin Lundh, hade en av våra mest minnesvärda dagar den 28 oktober. Aldrig kommer vi att glömma den onsdagsförmiddag, då vi tillsammans med Inspektor, tog emot Islands President Vigdís Finnbogadóttir och det Svenska Kungaparet, på Nations-trappan. Presidenten installerades till Hedersledamot och drack en djup klunk ur den Wibergska kannan. Hans Majestät Konungen var uppenbarligen road av att återse en av de Nationer han själv hade besökt under sin studietid och bortsett från att Hornboskapan "gjorde bort sig", i vanlig ordning, var besöket lyckat. Det hade arrangerats i samråd med Universitetet och Rektor uttryckte efteråt sin tacksamhet över att allt fungerade så bra och att vår Nation var så vacker att visa upp.

På höstterminens andra ordinarie Landskap valdes David Thorberg (ekon. studerande från Södertälje) till Andre kurator och den tillfälliga kvinnodominansen var bruten. Samma Landskap valde domprosten i Strängnäs Stift, Carl Strandberg, (en gång Nationens Förste kurator) till Hedersledamot.

På Gåsmiddagen den 7 november var festsalen fullsatt och Peder Johnson höll en krönika där Nationen jämfördes med ett regemente med alla dess övningar.

Sedan följde vår Restauratörs bejublade Julbord och Nationsteaterns bejublade uppsättning av Gogols pjäs "Inspektorn".



Nationens nya hedersledamot omgiven av diverse mycket fint folk.

Lucia firades i vanlig ordning och både Inspektor och Proinspektor fick på morgonen den 13:e besök av ett glatt och välsjungande Luciatåg.

Det sista vi gjorde innan Jul, var att fira Kuratorskonventets 150-årsjubileum med bal på Slottet.

Sedan reste jag själv till Strängnäs och höll föredrag på Rotary, för att sedan njuta av Mors köttbullar, långt borta från allt Nationsliv.

Våren 1981 skrevs 170 recensioner in vid Nationen. Klubbverket utökades med en numera mycket välbesökt fredagsrestaurang och IF Trikadien firade ett hejdundrande 20-års jubileum i dagarna tre.

Carl-Uno Sjöblom besökte Nationen en tisdagskväll och bland övriga tisdagsgäster kan nämnas Stig Strömholm och Torgny Segerstedt.

Vi kan alltså konstatera att popgrupper får stå tillbaka till förmån för de mer vetenskapliga och kulturella inslagen.

Nu väntar vi på Våren med Valborg, 1:a maj, Kamratmöte och Vårbal. Hoppas att Ni alla har tillfälle att besöka Uppsala åtminstone en gång under våren.

För inget går väl upp mot Uppsala en solig dag i maj.

Nationens ekonomi under 1981

Som Andre kurator med ett mål att Nationen skall gå plus minus noll, vet man inte riktigt om man skall skratta eller gråta när man ser årets resultat. Liksom förra året gick Nationen med ett stort plus under 1981.

Man skiljer på Nationsdelen och Klubbverket i redovisningen.

Nationsdelen står för de flesta fasta kostnader som arvoden, biblioteket och sekreterarens lön, samt inköp av fast material. När det gäller den sista punkten kan bl.a. nämnas en rejäl fast musikanläggning i fest-salen, en ny heltäckningsmatta i ull i Puben, ny ismaskin. Klubbverket å sin sida består av aktiviteterna: lunch, pub, gasquer, söndagsmiddag, helgkaffe och T-träffar. Puben är den del som gått bäst och givit ett överskott på närmare 300.000 kr. Restaurangen är öppen hela veckorna och har i år varit fullsatt så gott som varje kväll. En annan del som gått väldigt bra under året är helgkaffet. Lördagseftermiddagarna i Puben är flitigt besökta, vilket också syns på resultatet. 23.000 kr i överskott för 1981. Lunchen fortsätter att vara enormt populär. Vi håller ett av de absolut lägsta lunchpriserna i stan, men detta till trots har lunchen givit ett plus på c:a 12.000 kr. Sammanlagt har Klubbverket givit ett överskott på 256.000 kr. Nationsdelen gav, trots ett rekordstort plusresultat på Sommarpuben, ett underskott på 21.000 kr. Detta ger Nationen totalt 235.000 kr i överskott för 1981.

Därav min något tveksamma inledning. Det är min förhoppning att vinsten används i "rätt" syfte, d.v.s. kommer Nationens medlemmar tillgodo. Jag hoppas t.ex. att Nationen utökar sin handlånekassa så att man kan låna upp till 1.600 kr i stället för nuvarande 1.200 kr., att SNärke kan bibehålla sina nuvarande nationsavgifter under 1982, då andra nationer pratar om att man är tvungna att höja, samt att man tillsammans med Förvaltningsdirektionen kan göra en ordentlig ansiktslyftning i Pub och Pubkök.

Som avslutning vill jag bara nämna att Nationens redovisning fr.o.m. 1982, är upplagd på data för att underlätta Andre kurators arbete.

Kerstin Lundh

Nationens ämbetsmän

HÖSTTERMINEN 1981

Inspektor:

Proinspektor:

Förste kurator:

Andre kurator:

Tredje kurator:

Skattmästare

Bibliotekarie:

Klubbmästare:

Utskänningsföreståndare:

Musikanförare:

Sånganförare:

Krönikör:

Nationsfotograf:

Kårmarskalk:

1:e fanbärare:

2:e fanbärare:

HB:s anförare:

Redaktörer:

Intern.sekr.:

Rec.förman:

Nämndsekreterare:

Stip.sekreterare:

Teaterdirektör:

Tisdagsvärdar:

Torsdagsvärdar:

Restaurangvärdar:

Helgkaffevärdar:

Söndagsmiddagsvärdar:

Antitequevärd:

Idrottsförmän:

Prof. Tom Saldéen

Prof. Leif Lewin

Marita Ed

Kerstin Lundh

Christina Carlsson

Seppo Gerestrand

Kristina Friberg

Elisabet Andersson

Magnus Heidenberg

Ray Eriksson

Johan Åqvist

Anders Sverke

Fredrik Boheman

Håkan Lundgren

Inger Söderström

Elisabet Andersson

Hans Malmros

Jan Henrik Johansson

Mai Wall

Cecilia Isaksson

Malin Aschan

Monica Rydbeck

Eva Stenninger

Jöran Rehn

Håkan Olovsson

Veronica Stolt

Caroline Asplund

Per Karlsson

Ola Forsberg

Marianne Åsberg

Ingela Rahm

Margareta Eliasson

Joakim Holm

Karin Bolmgren

Aase Sten

Agneta Eriksson

Helena Thornes

Irja Lundberg

Elisabeth Eriksson

VÄRTERMINEN 1982

Inspektor:	Prof. Tom Saldéen
Proinspektor:	Prof. Leif Lewin
Förste kurator:	Marita Ed
Andre kurator:	David Thorberg
Tredje kurator:	Christina Carlsson
Skattmästare:	Seppo Gerestränd
Bibliotekarie:	Kristina Friberg
Klubbmästare:	Helena Thornes
	Joachim Fjellström
Utskänkningsföreståndare:	Ray Eriksson
Musikanförelare:	Johan Åqvist
Sånganförelare:	Anders Sverke
Krönikör:	Ola Gefvert
Nationsfotograf:	Robert Axner
Kärmarstkalk:	Elisabet Andersson
1:e fanbärare:	Hans Malmros
2:e fanbärare:	Jan-Olof Smedberg
HB:s anförare:	Jan-Henrik Johansson
Redaktörer:	Håkan Lundgren
	Per-Henrik Karell
Intern.sekr.:	Malin Aschan
Rec.förman:	Monica Rydbeck
Nämndsekreterare:	Eva Ericson
Stip.sekreterare:	Suzanne Hermanson
Teaterdirektör:	Håkan Olovsson
Tisdagsvärdar:	Monica Rydbeck
	Hans Malmros
	Per Johansson
	Hans Ericson
Torsdagsvärdar:	Johan Schultz
	Magnus Heidenberg
Restaurangvärdar:	Aase Sten
	Lotta Snickare
Helgkaffevärdar:	Margareta Friberg
	Johanna Cederblad
Söndagsmiddagsvärdar:	Gunnar Malmquist
	Magnus Ohlin
Antitequevärd:	Per Karlsson
Idrottsförman:	Elisabeth Eriksson

Nationsföreningar

IF Trikadien

Ordförande:	Ove Lidman
Sekreterare:	Elisabeth Eriksson

HB:s Vänner

Ordförande:	Lennart Åqvist
Sekreterare:	Stig Holmquist

Vännerna från Nyköping

Ordförande:	Magnus Heidenberg
Sekreterare:	Per Fröberg

Torshälla-Eskilstuna Kamratförening

Ordförande:	Bo Nilsson
Sekreterare:	Kerstin Elvström

Södertäljes Förening, Telge Tokar

Ordförande:	Anna Åborg
Sekreterare:	Mårten Snickare

Wasaloppsorden

Ordförande:	Sten Åkerlund
Sekreterare:	Robert Wikström

Examinerade 1981

Med.dr

Lars Karlberg, Uppsala

Doktorsex. i med. vetenskap.

Elisabeth Hamrin, Uppsala
Hans Christian Larsen, Uppsala

Läkarex.

Olle Ljungström, Uppsala
Olof Hellberg, Uppsala
Inger Andersson, Örebro
Karin Brundin, Uppsala
Karin Schneider, Uppsala
Claes Wadelius, Södertälje
Mari Kihlstrand, Stöde
Hans Lindgren, Strängnäs
Thomas Brundin, Örebro
Johan Carlman, Uppsala

Fil.dr.

Ingemar Pålsson, Lännaholm
Anders Eriksson, Uppsala
Stig Karlsson, Eskilstuna
Gunilla Runnsjö, Uppsala
Magnus Gidlund, Stockholm
Peter Taesler, Norsholm
Mats Inganäs, Uppsala
Wolfgang Schlyter, Uppsala

Fil.kand.

Staffan Toss, Uppsala
Christina Lundh, Katrineholm
Per Frylmark, Uppsala
Hinrik Nyberg, Uppsala
Mats Dahlgqvist, Uppsala
Håkan Eriksson, Uppsala
Bodil Wennerlund, Uppsala
Anders Hildebrand, Uppsala
Göran Axelsson, Eskilstuna

Tord Norberg, Uppsala
Tiina Haantila, Helsingfors
Hans Lartén, Uppsala
Malcolm Borg, Uppsala
Jonas Frick, Uppsala
Helena Lindré, Uppsala
Erik Norberg, Nyköping
Peter Andersson, Uppsala
Kent Andersson, Ämmeberg
Gun Söderlund, Kungsör
Martin Cervenko, Uppsala
Karin Lundin, Malmköping
Per Åke Örnulf, Stockholm
Per Larsson, Eskilstuna
Pierre Kullbom, Nyköping

Civ. ingenjör ex.

Håkan Ohlsén, Uppsala
Eva Scherp, Södertälje
Oscar Tengfeldt, Västervik

Ekonomiex.

Claes Bidemar, Nyköping
Christina Eliasson, Vingåker
Magnus Rehn, Stockholm
Göran Axelsson, Eskilstuna
Jonas Frick, Uppsala
Peter Stenberg, Uppsala
Hans Lartén, Uppsala
Jarmo Lieto, Uppsala
Jan Andersson, Uppsala
Rolf Nordgren, Nyköping
Ulf Gejrot, Åkers Styckebruk
Lars Lindqvist, Nyköping
Pär-Ola Adolfsson, Uppsala
Susanne Abramsson, Uppsala
Guy Eriksson, Uppsala
Urban Wahlstedt, Stockholm
Christer Jonsson, Eksjö

Elisabeth Arvidsson, Eskilstuna

Internationell ekonomiex.

Britt Mari Lantto, Oxelösund

Sekr. ex.

Ann Hedström, Avesta
Susanna Lundin, Uppsala

Högskoleex.

Kerstin Elfström, Uppsala
Bodil Gustafsson, Landskrona
Bengt Edvardsson, Uppsala
Stefan Tötterman, Uppsala
Karin Andersson, Eskilstuna
Katarina Larsson, Örebro
Ilona Mäkinen, Uppsala
Göran Fredriksson, Eskilstuna
Ulf Larsson, Eskilstuna

Kemistlinj.

Sven-Arne Öhrn, Köping

Biologilinj.

Per Bill, Uppsala

Psykologex.

Elisabeth Björklund, Askersund

Jur.kand.

Karin Johansson, Eskilstuna
Gunilla Judell, Enköping
Torgny Palm
Lars Åke Chorell, Eskilstuna
Peter Wånggren, Oxelösund
Ingrid Dahlstedt, Örebro
Helena Erfors, Nyköping
Jan Johansson, Falun
Mikael Söderberg, Eskilstuna
Edvard Carleson, Nyköping
Lars Moström, Uppsala
Anders Sandström, Södertälje
Carl-Gustaf Tryblom, Örebro
Anders Berge, Uppsala

Teol.kand. ex.

Jan Jansson, Uppsala
Åke Eldberg, Uppsala
Ola Orwinger, Katrineholm

Examinerade 1982

Läkarex.

Magnus Persson, Uppsala
Christina Jansson, Uppsala
Lena Lindberg, Värnamo
Eva Kristine Löwing, Stockholm
Örjan Wesslén, Örebro
Mats Hamberg, Uppsala
Anna Lena Ramer, Örebro

Fil.kand.

Kurt Olsson, Uppsala
Birgitta Björklund, Uppsala
Dag Tapper, Uppsala

Ekonomex. med intern. inrikt.

Anders Holmgren, Stockholm

Ekonomex.

Matti Lankinen, Uppsala
Per Schyberg, Uppsala

Högskoleex.

Mats Düring, Nyköping

Civ. ingenjörsex.

Björn Mattson, Uppsala

Jur.kand.

Annika Engström
Peter Carpel, Nykvarn

Teol.kand. ex.

Erland Söderström, Uppsala

Södermanlands-Nerikes Nations Majhälsningar 1958-1982.

Register upprättat av Åsa Reuterswärd

Tidigare har 10-årsregister förekommit i Majhälsning år 1937, 1947, 1957 och 1967. Här redovisas 25 årgångar:

31-1958	Tierp	63 sid.	41-1968	Uppsala	84 »
32-1959	»	51 »	42-45—1969-72	»	117 »
33-1960	»	64 »	46-1973	»	45 »
34-1961	»	64 »	47-1974	»	72 »
35-1962	»	84 »	48-1975	Sala	66 »
36-1963	»	72 »	49-1976	»	50 »
37-1964	»	72 »	50-1977	»	52 »
38-1965	»	60 »	51-52—1978-79	»	52 »
39-1966	»	64 »	53-1980	»	32 »
40-1967	»	61 »	54-1981	»	36 »
			55-1982	»	

1960 infördes löpande paginering (se Anm. 33—1960:54) som dock upphörde 1968. Gällde alltså 32—1959 t.o.m. 40—1967.

1978 kom "I stället för Majhälsning" med endast "Från vår till vår", som återkommer i 51-52—1978-79, samt Balansräkning.

UPPSATSER OCH TAL m m — — — —

AGGEROTH, BIRGITTA: *Studenter och nationliv — Södermanlands-*

Nerikes Nation 1899—1915 (2-betygsuppsats). 47—1974: 20—39.

ANDERSSON, GÖRAN: *Nationsidrotten*. 36—1963: 305—306.

ASPLUND, KARL; se Boström.

von BAHR, GUNNAR: *Jonas och studentkåren*. 41—1968: 39—41.

BARKLUND, JAN: *Från förste Oscars dagar*. 37—1964: 371—374.

BERG, GÖSTA: *När jag kom till Uppsala (22)*. 35—1962: 203—205.

BERG, GÖSTA: *Södermanland-närking i Uppsala för 150 år sedan*.

Utg. ant., se Upmark. 48—1975: 9—10.

BERGGREN, HÅKAN: *S. A. Hedin och Natio Sudermanno-Nericia*.

35—1962: 223—232.

BERGLUND, ÅKE: *Hembygd och kultur*. 33—1960: 76—77.

BERGLUND, ÅKE (Å. B.): *Inledning till När jag kom till Uppsala...*
35—1962: 199.

BERGLUND, ÅKE (Å. B.): *Ett Heidenstambrev*. 36—1963: 288—289.

BERGLUND, ÅKE: *Weider Marburg*. 36—1963: 302—304.

BERGSTRÖM, BERTIL: *När jag kom till Uppsala (32)*.

35—1962: 205—207.

BERGSTRÖM, CARL OLOF: *Diktare i Örebro*. 33—1960: 84—91.

BERGSTRÖM, CARL OLOF: *Legionernas fälttecken i Örebro*.

39—1966: 494—497.

BLOMBERG, ROLF: *Dr Sven Ericsson kolonistator: en svensk pionjär i Peru*. Se även Starbäck, O. 54—1981:20—24.

BLYTH, KENNETH: *Thoughts from a Swedish Spring*.

34—1961: 148—150.

BOSTRÖM, SYLVIA: *Det var en gång...* Utdrag ur nationskrönikor, skrivna av Karl Asplund. 34—1961: 136—147.

BOSTRÖM, SYLVIA: *Porträttkatalog*. 34—1961: 157.

BROBERG, GUNNAR: *Då sörmlänningarna skulle upptäcka Sörmland*.

49—1976: 5—13.

CLAESSON, STIG: *Nationens studentbostäder*. 32—1959: 46—50.

CLAESSON, STIG: *Nationens studentbostäder*. 33—1960: 68—70.

COLLMAR, MAGNUS: *Johannes Hallens och Ericus Björnlundius härstamning och släkt*. 31—1958: 46—49.

DELBLANC, SVEN: *Gripen och den styva leran. Ivar Lo-Johanssons Sörmland*. 31—1958: 49—53.

DELBLANC, SVEN: *När jag kom till Uppsala (52)*. 35—1962: 208—209.

DELBLANC, SVEN: *I stället för högtidstal*. 50—1977: 4—6.

EDÉN, RUDOLF: *Jonas och vaktmästaren*. 41—1968: 43.

EDSTAM, GUNVOR: *"Mellan två kamratmöten"*. 55—1982: 35—39.

EHLIN, LARS: *En närkingsk kraftkarl (Saxon)*. 37—1964: 365—368.

ELVERS-HULTH, MÄRTHA: *En årdalastudent i åttiotalets Uppsala*.

31—1958: 56—61.

ESSÉN, MATTS: *V. J. N. 90 år*. 33—1960: 73.

ESSÉN, MATTS: *En gammal student berättar (Tal)*. 41—1968: 32—34.

ESSÉN, MATTS: *Jonas och nationen*. 41—1968: 42.

ESSÉN, MATTS: *Vi jubilerar (V.f.N.)* 42-45—1969-72: 43.

FORSSELIUS, DAG: *Katrineholmsfanan*. 38—1965: 433—436.

FRIGELL, SVEN: *Ett 25-årsminne*. 32—1959: 43—45.

FRIGELL, SVEN: *En återblick på 1920-talet*. 50—1977: 7—15.

HAMMARÉN, CARL: *Stad med traditioner (Örebro)*.

36—1963: 300—301.

HANSSON, PÅR: *Kumlabygden*. 40—1967: 555—558.

HELLBERG, LARS: *Jonas och vetenskapen*. 41—1968: 44—49.

- HÉLLBERG, LARS: Se In memoriam, Sahlgren.
- HOLMQUIST, STIG: *Veteranföreningen*. 38—1965: 440—441.
- HORNWALL, GERT: *Jonas och Carolina*. 41—1968: 36—38.
- HULTGREN, GUNNAR: *Nationsgemenskapen* (Tal). 48—1975: 30—36.
- HULTH, CARL: "Båten till Grekland". 50—1977: 16—24.
- HULTH, CARL: *En gök om gökar*. 54—1981: 6—17.
- HULTH, CARL: *En gök om gökar II*. 55—1982: 6—29.
- HULTH, MÄRTHA: se Elvers.
- KRAPELIÉN, SVEN: "Installationsföreläsning". 53—1980: 4—6.
- LAGERHOLM, ÅKE: *När jag kom till Uppsala (12)*.
35—1962: 202—203.
- LARSSON, ANNA-LISA: *När jag kom till Uppsala (62)*.
35—1962: 209—211.
- LARSSON, SIVERT: *Modernt företag i gammal miljö. Yxhult-Ytong*.
41—1968: 24—26.
- LARSSON-HOFFMAN, STURE: *Ett Lekhytte-minne* (Kina-Gunnar Andersson). 34—1961: 151—154.
- LARTÉN, HANS: *Seniorföreningens höstfest*. 53—1980: 23—24.
- LEWIN, LEIF: *Ur hembygds- och kulturnämndens historia*.
36—1963: 290—293.
- LINDER, ERIK HJALMAR: *Jeremias*. 41—1968: 19—23.
- LINDER, HASSE: *Musikalisk upprustning*. 33—1960: 77—79.
- LINDQVIST-REUTERSWÄRD, ÅSA: "En särskild sång" om
S:i Larsgatan 6. 53—1980: 7—15.
- LUNDGREN, GUNLÖG: *Blick på 50-talet*. 55—1982: 30—34.
- MÄRTENSON, JAN (J.M.): till *Ett 50-årsminne*. 32—1959: 42—43.
- MÄRTENSON, JAN: "Installationsföreläsning". 51-52—1978-79: 4—5.
- NILSSON, HANS: *Revolution i "Världens ände"*. 41—1968: 27—31.
- NORLANDER, BRITA: *Strövtåg i Uppsala*. 48—1975: 37—43.
- NORLUND, LELLE: *När jag kom till Uppsala (42)*.
35—1962: 207—208.
- NORMAN, HANS: *Södermanlands-Nerikes nation expanderar*.
40—1967: 553—554.
- NYLANDER, CARL: *Persiska paradiset* (om två mattor).
37—1964: 361—364.
- RANG, INGEMAR: *Om nationsfanorna*. 42-45—1969-72: 34—36.
- REHN, ELEONOR: *Det är vår tid nu . . .* 51-52—1978-79: 18—21.
- RENCK, OLLE: *Spånor från en kalenderbitares verkstad
eller Råd till en framåtsträvande ung landsman*. 37—1964: 375—378.
- REUTERSWÄRD, ÅSA: se Lindqvist.
- RYDBERG, HARALD: *Kumlabygden och dess grannar*.
35—1962: 233—236.
- RYDBERG, HARALD, *Spexvåren 1957*. Dialog med Lennart Åqvist.
50—1977: 28—34.
- RYDBERG, HARALD: *Från Höst till Höst*. 54—1981: 4—5.
- RYDBERG, HARALD: *Från höst till vår — ett seniorår*. 55—1982: 4—5.
- SAMZEIUS, JONAS L:son: *Landsmännens antal och plats i de nya
studentbostadshusen*. 33—1960: 71—72.
- SANDSTRÖM, BERTIL: *Ett 50-årsminne*. 33—1960: 74—75.
- SCHNELL, IVAR: "Det är inte jag som skall ha tack". 32—1959: 36—38.
- SCHNELL, IVAR: *Sörmländska kyrkor*. 33—1960: 92—96.
- SCHNELL, IVAR: *Sörmlandsboken som aldrig blev skriven*.
(av N. Lundeqvist). 34—1961: 155—157.
- SCHNELL, IVAR: *Johannes Sundkler och Nyköping*.
36—1963: 294—296.
- SCHNELL, IVAR: *Sörmländska souvenirer*. 37—1964: 369—370.
- SCHNELL, IVAR: *Nationen och kvinnorna*. 38—1965: 431—432.
- SCHNELL, IVAR: *Ett sörmländskt forskningsarkiv*. 39—1966: 491—493.
- SEGERSTEDT, TORGNV, T.: *Univesitetet och framtiden* (Tal).
51-52—1978-79: 6—13.
- SJÖBLOM, CARL-UNO: *Var det verkligen roligare förr?*.
47—1974: 40—43.
- STARBÄCK, ORVAR: *Engelbrekt och Södermanlandnerikingarna*.
36—1963: 297—299.
- STARBÄCK, ORVAR: *Kungstigern*. 33—1962: 212—216.
- STARBÄCK, ORVAR: *Prins Eugen och Södermanlands-Nerikes nation*.
37—1964: 357—360.
- STARBÄCK, ORVAR: *Sven Ericsson . . . Perusvensk i sextio år*.
Presentation. Se även Blomberg.
54—1981: 18—24.
- STARBÄCK, ULF: *Skiva med Hornboskapen*. 35—1962: 237—240.
- STARBÄCK, ULF: *Hornboskap 1926*. 36—1963: 287.
- SVENSSON, IVAN: *Ju mer vi är tillsammans . . . (Om vi är
från Örebro förstäs)*. 38—1965: 437—439.
- SVENSON, SVEN G: *Kom med i veteranföreningen!* 46—1973: 10—14.
- SÖDERBÄCK, FRITIOF: *Ett 50-årsminne*. 32—1959: 38—42.
- SÖRBOM, PER: *Glad Maj! Varje årgång å sid 3 från 47—1974*.
- TIBERG, NILS: *Rutger Sernander — inspektör på Gotlands
1909—1931*. 47—1974: 15—19.
- UPMARK, MAURITZ: *Min Upsalautid 1825—1829* (Se Berg)
48—1975: 11—29.
- WELLANDER, ERIK: *När jag kom till Uppsala (02)*.
35—1962: 199—201.
- WESTBERG, CONNY: *Om nationsfanan* (Tal). 40—1967: 551—552.

WESTERBERG, EVA: *Sune och Lena! Tack och välkomna åter!* 48—1975: 4—7.
 WIDSTRAND, CARL GÖSTA: *Bidrag till "hornboskapens" äldsta historia.* 31—1958: 53—56.
 WIDSTRAND, CARL GÖSTA: *"Livet och vettenskapen" (Tal).* 42-45—1969-72: 40—42.
 WIDSTRAND, CARL GÖSTA: *PÅ Madagaskar. En bruksanvisning.* 50—1977: 25—27.
 WIJKMAN, GUNNAR: *Universitetet i dag och i framtiden.* 47—1974: 6—10.
 WIJKMAN, GUNNAR: *Låt oss brygga över generationerna!* 48—1975: 44.
 WIJKMAN, GUNNAR: *Styrelse och förnyelse.* 51-52—1978-79: 14—17.
 WIJKMAN, GUNNAR: *Universitetet som godsägare.* 53—1980: 16—22.
 WISTEDT, FILIP: *Nationen i dag och i framtiden.* 47—1974: 11—14.
 WÄHLIN, BERTIL, BENGT NYBLAEUS och GUNNAR OEST: *IF Trikadien — ett alternativ!* 42-45—1969-72: 37—39.
 ÅMAN, ANDERS: *Kvarteret Rosendal i Fjerdingen 1874—1962.* 35—1962: 217—222.
 ÅQVIST, LENNART; se Rydberg.

OSIGNERAT:

Utdrag ur en "hyllningssång" till Svante (Kullman?) (omkring år 1858). 33—1960: 73—74.
Ur årets spex. 33—1960: 80—83.
Då veteranerna blev seniorer . . . (Majhälsnings societetsreporter) 47—1974: 4:5.

REDAKTIONELLT:

Nationsgraven (foto). 39—1966:498.
 Jonas L:son Samzelius' porträtt av konstnären Carl Gunne (foto). 41—1968: 35.
 Bygginsamlingen. 42-45—1969-72: 44—45.
 Byggnadsinsamlingen. 46—1973: 15—16.
 Glad Maj! se Sörbom.
 Höstfesten — en lyckad olrogafton. 48—1975: 8.
 Efterlysning (av SNiana). 49—1976: 29.

IN MEMORIAM

Alison, Rune. Av Tord Hellberg. 31—1958: 31—32.
Alm, Gunnar. Av Harry Guldborg. 35—1962: 241.
Almqvist, Tore Valdemar. Av Karl-Arne Sandvik. 38—1965: 444.
Andersson, Johan Gunnar. Av Carl Skottsberg. 34—1961: 158—159.

Anger, Folke. Av Conny Westberg. 40—1967: 559—560.
Annell, Erik. Av Carl Hulth. 48—1975: 48—52.
Arne, Ture. Av Birger Nerman. 39—1966: 506—508.
Arrénus, Torsten. Av Nils Törnblom. 35—1962: 242.
Asklund, Nils-Erik. Av Sven Frigell. 36—1963: 307.
Axelson, Erik. Av Olof Norman. 31—1958: 32—33.
Axman, Henrik Gottfrid Folke. Av Martin Zetterquist. 31—1958: 34—35.
Backlund, Helge. Av Bengt Collini. 31—1958: 36—38.
Bager, Bertel. Av Harry Guldborg. 34—1961: 159—160.
Berg, Olle. Av Gunnar Sörbom. 49—1976: 14.
Bergh, Ingegerd. Av Matts Essén. 42-45—1969-72: 59.
Bergdahl, Ernst Albert. Osignerad. 31—1958: 33.
Bergsten, Daniel. Osignerad. 33—1960: 98.
Björkblom, Tor. Av Bertil Janson. 33—1960: 98.
Björndahl, Anders. Av Lars Lindberg. 37—1964: 383.
Blom, Sven. Av Erik Annell. 41—1968: 57—58.
Borgström, Marcus. Av M. Essén. 39—1966: 511—512.
Brevner, Erik. Av Matts Essén. 42-45—1969-72: 60.
Brolin, Nils. Av M. Essén. 33—1960: 98—99.
Brundin, Per Axel Gunnar. Av Gunnar Samuelsson. 31—1958: 44—46.
Bägenholm, Gösta. Av Matts Essén. 42-45—1969-72: 59.
Bäckgren, Karl. Av Sigurd Håkansson. 34—1961: 160—162.
Carlén, Carl August. Av Jonas L:son Samzelius. 34—1961: 162—164.
Castrén, Gunnar. Av Gösta Attorps. 33—1960: 97—98.
Celander, Hilding. Av Jöran Sahlgren. 39—1966: 509—510.
Centerwall, Otto. Av Gunnar Hultgren. 32—1959: 27—28.
Ekstrand, Einar. Av M. Essén. 32—1959: 30.
Ekström, Robert Samuel. Av Olof Holm. 34—1961: 164.
Englund, Yngve. Av Sven Frigell. 35—1962: 242—243.
Engvall, J Ericsson, Anna-Lisa. Av Ebba Olsson. 49—1976: 17—20.
Erkman, Lars. Av Torgil Ringmar. 49—1976: 15—16.
Essén, Matts. Av Ola Månsson. 46—1973: 17—18.
Fagerström, Einar. Av Carl Tibblin. 36—1963: 307—308.
Fahlström, Karl-Henry. Av Hakon Tydén. 31—1958: 32.
Fern, Gunilla. Av Kerstin Furumo. 32—1959: 31—32.
Garde, Knut. Av Ivar Gosselman. 31—1958: 43—44.
Gjerdman, Olof. Av Erik Wellander. 39—1966: 503—504.
Gombrii, Harry. Av Åke Åkerström. 36—1963: 309.
Gosselman, Ivar. Av Anders Björkman. 38—1965: 448—449.
Grönberg, Gösta. Av Martin Sjöström. 38—1965: 446—448.
Hagedahl, Bertil. Av Hans Brehmer. 38—1965: 445.
Hagström, Ragnar Karl Gustaf. Av Erik Esking. 31—1958: 30—31.
Hammar, Carl Filip. Av M. Essén. 34—1961: 164.

Helander, Dick. Av Sven G. Svenson. 51-52—1978-79: 24—26.
Helander, Gunnar. Av Yngve Rudberg. 31—1958: 40—41.
Hellerstad, Ruben. Av Åke Sahlgren. 32—1959: 29—30.
Hellström, John. Osignerad. 39—1966: 510.
Henning, Martha P:son. Av Matts Essén. 42-45—1969-72: 59.
Henningsson, Gunnar. Av M. Essén. 34—1961: 164—165.
Hyltén-Cavallius, Ragnar. Av Rune Waldekranz. 48—1975: 45—47.
Jansson, Karl Walfrid. Av M. Essén. 33—1960: 99.
Jüderberg, Carl Elis. Osignerad. 31—1958: 34.
Jönsson, Birger. Osignerad. 32—1959: 31.
Kindstrand, Will. Av Sven Frigell. 35—1962: 243—244.
Lager, Gunnar. Av M. Essén. 35—1962: 244.
Lagerstedt, T. Av Matts Essén. 42-45—1969-72: 60—61.
Landers, Elvir. Av Thorsten Eklann. 46—1973: 22—23.
Larsén, Torsten. Av Carl-Uno Sjöblom. 48—1975: 53.
Larsson, Anders. Av Börje Teijler. 31—1958: 29—30.
Larsson, Anders Robert. Av T. E. 31—1958: 38—40.
Larsson, Carl. Av Mats Redin. 33—1960: 99—100.
Lenander, Hilding. Av M. Essén. 32—1959: 30.
Lidin, Gottfrid. Av M. Essén. 38—1965: 449.
Lindblad, Bertil. Av Yngve Öhman. 39—1966: 504—505.
Lindén, Ulf. Av Tom Pauli. 54—1981: 25.
Linder, Hilding. Av M. Essén. 31—1958: 36.
Lindquist, Bertil. Av G. Einar Du Rietz. 36—1963: 310—311.
Löwenström, Bo. Av Theodor Laurell. 36—1963: 311—313.
Löfstrand, Sven. Av Lars Blomberg. 32—1959: 35.
Magnusson, Georg. Av Inge Lagerstedt. 37—1964: 385.
Malmborg, Ivar J:son. Av M. Essén. 37—1964: 384.
Malmgren, Edvard. Av M. E. 32—1959: 31.
Mannerfelt, Bengt. Av Anders Björkman. 40—1967: 563—564.
Mellström, Birger. Av Herman Albringer. 32—1959: 32—33.
Moring, Ivar. Osignerad. 33—1960: 100.
Neander, Gösta. Av Lars Andér. 37—1964: 385—386.
Nelson, Helge. Av M. Essén. 39—1966: 510—511.
Nilsson, Karl Sigfrid Johannes. Osignerad. 31—1958: 34.
Nordlund, Lelle. Av Marianne Gerland-Ekeröth. 46—1975: 18—20.
Nordenborg, Bo. Av Jan Hultgren. 35—1962: 244—245.
Nycander, Gunnar. Osignerad. 38—1965: 445—446.
Nylander, Lennart. Av Sven Frigell. 40—1967: 560—561.
Nylund, David Filemon. Av Stig O:n Nordberg. 34—1961: 165—166.
Ohlon, Sven Em. Av Tage Wikström. 46—1973: 20—21.
Olrog, Ulf Peder. Av Sven G. Svenson. 42-45—1969-72: 56—58.
Palmborg, Johan. Av M. Essén. 33—1960: 100—101.

Palmgren, Johan Gotthard. Av Erik Wellander. 38—1965: 443—444.
Persson-Jemt, Per-Axel. Av Gunnar Engqvist. 42-45—1969-72: 60.
Pipping, Hugo E. Av Erik Rankka. 49—1976: 16.
Ploman, Karl Gustaf. Av M. Essén. 39—1966: 511.
Prins Wilhelm. Av Karl Asplund. 39—1966: 499—501.
Rapp, Albin. Av Jöran Sahlgren. 40—1967: 559.
Reuterswärd, Patrik. Av Sten Lewenhaupt. 37—1964: 381.
Ringström, Axel. Av M. Essén. 36—1963: 313.
Sahlgren, Jöran. Av Lars Hellberg. 42-45—1969-72: 46—54.
Samzelius, Jonas. Av Gunnar von Bahr. 41—1968: 39—41.
Samzelius, Jonas. Av Rudolf Edén. 41—1968: 43.
Samzelius, Jonas. Av K. Matts Essén. 41—1968: 42.
Samzelius, Jonas. Av Lars Hellberg. 41—1968: 44—49.
Samzelius, Jonas. Av Gert Hornwall. 41—1968: 36—38.
Samzelius, Jonas. Av Sune Lindqvist. 40—1967: 564—566.
Sandén, Einar. Av Åke Berglund. 35—1962: 245—246.
Sandström, Emil. Av Harry Guldberg. 36—1963: 313—314.
Santesson, Carl. Av Sven Rinman. 35—1960: 101—102.
Silfversparre, Arent Vilhelm. Av Ingemar Widebeck. 31—1958: 34.
Simon, Moritz. Av M. Essén. 32—1959: 35—36.
Sjöström, Martin. Av Sven Frigell. 40—1967: 561—562.
Sjöström, Martin. Av M. Essén. 40—1967: 562—563.
Skottsberg, Carl Johan Fredrik. Av Nils Hylander. 37—1964: 387—389.
Sohlman, Rolf. Av Uno Willers. 41—1968: 50—53.
Starbäck, Ulf. Av Richard Ringmar. 38—1965: 442.
Stenbock, Carl. Osignerad. 42-45—1969-72: 58—59.
Stenius, Elias. Av Josef Anér. 35—1962: 246—247.
Stenström, Georg. Av Allan Björkman. 37—1964: 384.
Stenström, Yngwe Romanus. Av Sven Joh. Ohlon. 41—1968: 58.
Strandberg, Tore. Av Harry Guldberg. 31—1958: 41—42.
Strange, Bengt Magnus Gustaf. Av Carl Jacob Cederlund. 37—1964: 387.
Ström, Erik. Av Fredrik Dalbom. 33—1960: 102—103.
Svedberg, The. Av Stig Claesson. 42-45—1969-72: 55—56.
Svengren, Gustaf Adolf. Av M. Essén. 33—1960: 103.
Svensson, Ivan. Av Timo Kärnekull. 40—1967: 566.
Söderberg, John. Av Börje Teijler. 32—1959: 28—29.
Söderbäck, Fritiof. Av Jonas L:son Samzelius. 37—1964: 379—380.
Tegner, Valdemar. Av Magnus Wistrand. 36—1963: 314.
Tegner, Yelverton. Av Olof Bratt. 35—1962: 247—248.
Thermaenius, Edvard. Av Gösta Attorps. 39—1966: 501—502.
Thorsell, Lars Erik. Av Hugo Westin. 37—1964: 382.
Thunander, Gunnar. Av M. Essén. 40—1967: 563.
Thyresson, Bertil. Av Sven Frigell. 32—1959: 26—27.

Tibblin, Carl. Av Åke Åkerström. 42-45—1969-72: 61—62.
Trygg, Ernst Jakob. Av Lars Hellberg. 36—1963: 316—317.
Vall, Gunnar. Av Herman Albringer. 41—1968: 53—54.
Vrang, Erik P. Av Rune Wikström. 31—1958: 35—36.
Wallin, Nils Oskar. Av Gunnar Sörbom. 48—1975: 48.
Wallin, Sigurd. Av Sune Lindqvist. 41—1968: 56—57.
Wernstedt, Wilhelm. Av Lars Ström. 36—1963: 314—315.
Wickman, Lars. Av Eric Wahlberg. 39—1966: 508—509.
Widebeck, Ingemar. Osignerad. 41—1968: 54—55.
Willén, Gottfrid. Av Herman Albringer. 33—1960: 103—104.
Wistrand, Karl K:son. Av Sven Kraepelien. 48—1975: 53—54.
Wistrand, Magnus. Av Matts Essén. 42-45—1969-72: 62.
Ymer, David. Av Sten Kahlund. 34—1961: 166.
Zetterberg, Gunnar. Av Erik Broberg. 31—1958: 42—43.
Zetterquist, Alvar. Av Stig Nylund. 32—1959: 33—34.
Zetterquist, Torsten. Av E. Lundberg. 35—1962: 348.
Åhnsén, Gustaf. Av Berndt Bäcklund. 33—1960: 104.
Ålund, Erik. Av G. Kjellander. 36—1963: 316.

Från vår till vår. (Förste kurators årsberättelse):

31. 1958: 3—19 Lennart Bodström—Staffan Hansson.
 32. 1959: 3—15 Staffan Hansson—Jan Mårtenson
 33. 1960: 55—67 Jan Mårtenson—Håkan Berggren.
 34. 1961: 119—135 Håkan Berggren—Sylvia Boström.
 35. 1962: 183—198 Sylvia Boström—Åke Berglund.
 36. 1963: 267—287 Åke Berglund—Hans Renck—Henrik Oest.
 37. 1964: 339—356 Henrik Oest—Bo Eklöf.
 38. 1965: 411—430 Bo Eklöf—Tor Kvarnbäck.
 39. 1966: 471—490 Tor Kvarnbäck—Bo Rydstedt.
 40. 1967: 533—550 Bo Rydstedt—Lars Göthlin.
 41. 1968: 3—18 Lars Göthlin—Eva Westerberg.
 42-45. 1969-72: 3—13 Lars E. W. Nilsson.
 : 14—24 Simon Corell.
 : 24—29 Åke Andolf.
 : 29—33 Åke Svenningsson.
 46. 1973: 3—9 Filip Wistedt.
 47. 1974: 44—49 Sten Åkerlund.
 53—56 Jan M. Olsson (3 Q).
 48. 1975: 61—65 Anders Lindhe.
 49. 1976: 22—28 Hans Franzén.
 50. 1977: 36—41 Jussi Nyman.

51-52. 1978-79: 28—32 Eleonor Rehn.
 : 33—38 Hans Lartén.
 53. 1980: 26—28 Bengt Sterner.
 54. 1981: 28—30 Anders Sverke.
 55. 1982: 41—43 Marita Ed.

Förteckningar över nyinskrivna

31. 1958 till och med 46. 1973

examinerade

31. 1958 till och med 47. 1974
 49. 1975 till och med 51-52. 1978-79.
 54. 1981. 55. 1982

avlidna

31. 1958 till och med 41. 1968
 48. 1975 till och med 55. 1982

ämbetsmän

varje årgång utom 48. 1975.

Föreningar inom nationen: varje årgång utom 48. 1975.

Stiftelsen Södermanlands-Nerikes Nations studentbostäder:

31. 1958 till och med 37. 1964.

Utgående balanser i nationens räkenskaper: varje årgång utom 53. 1980.
 (från 50. 1977 Nationens ekonomi. Kommentarer).

Veteranerna: 31. 1958 till och med 46. 1973.

Stadgar för Södermanland-Nerikes Nations Seniorer: 47. 1974: 58—60.

Seniorföreningens medlemmar: 49. 1976: 45—50.

Seniorföreningens styrelse: varje årgång från 49. 1976 (s. 2).